

ISTOTA SPRAWY

Dobra rada we właściwym czasie... Bezcenne!

Gdy wiszą nad nami czarne chmury, nic nie zastąpi rozsądnej, realistycznej opinii, która wyciszy nerwy i podpowie rozwiązanie. Mądry doradca pomoże uchwycić właściwą perspektywę i skieruje nas w stronę Bożej prawdy.

Jozue potrzebował mądrej rady, gdy Bóg – tuż przed wkroczeniem do Ziemi Obiecanej – uczynił go przywódcą narodu wybranego. Mojżesz, jego mentor i przyjaciel, umarł. Brakowało mu wsparcia ze strony tego doświadczonego lidera. Musiał teraz nieść ciężar przywództwa samotnie.

Wrogowie stali w pełnej gotowości, a słabości Izraelitów nie dało się zamieść pod dywan. Obawa, że powtórzą stare błędy, bez wątpienia zatruwała umysł Jozuego.

Potrzebował rady bardziej niż kiedykolwiek.

Podobnie jest z nami. Ten sam nieprzyjaciel, który mącił niegdyś w szeregach Izraelitów, chce zasiewać niepokój także w nas. Skorzystajmy z mądrej rady, którą Bóg udzielił Jozuemu, by w chwili próby oprzeć się atakom złego.

ODKRYWANIE DROGI

Podróż Izraelitów przez pustynię to swego rodzaju szachownica dobrych i złych doświadczeń. Apostoł Paweł w 10 rozdziale Listu do Koryntian, wersety od 1 do 12, przywołał te doświadczenia, by zilustrować ważną duchową prawdę. Jego rozważania stanowią doskonałe tło dla wydarzeń opisanych w Starym Testamencie.

Aby lepiej zrozumieć myśl Pawła, poświęćmy chwilę na przestudiowanie mapy wędrówki Izraelitów.

Ważna myśl:

Regularne uczestnictwo w aktywnościach chrześcijańskich może niekiedy prowadzić do duchowej apatii. Czynienie dobra może stać się nużące. Łatwo wtedy stracić entuzjazm dla spraw duchowych.

Charles R. Swindoll

WSKAZÓWKA

Mapy biblijne przedstawiają tereny, po których poruszali się bohaterowie Pisma Świętego. Dzięki nim możemy „z lotu ptaka” analizować trasy ich wędrówek. Studiowanie geografii biblijnej pomaga wkroczyć w ich świat i lepiej zrozumieć wyzwania, z którymi się mierzyli.

Dołącz atlas biblijny do narzędzi pomagających w studiowaniu Słowa Bożego. Dobry atlas będzie zawierał wiele szczegółowych map, a także sporą dawkę informacji historycznych.

Jeżeli nie posiadasz atlasu, zajrzyj na koniec twojej Biblii, by odnaleźć mapę wędrówki Izraelitów przez pustynię (większość wydań Biblii zawiera takie mapy). Zlokalizuj punkt wyjściowy, miejsca, w których obozowali, Morze Czerwone, górę Synaj, itp. Zwróć uwagę na charakter regionu, przez który wędrowali. Posługując się skalą mapy, oszacuj odległość między miejscem początkowym ich wędrówki (Nil) a punktem docelowym (Jordan).

Jakie możemy wysnuć wnioski na temat warunków, którym Izraelici musieli sprostać? Co możemy powiedzieć o przebytych przez nich dystansie, topografii i klimacie podczas ich czterdziestoletniej podróży?

Historia duchowej apatii

Przeczytaj komentarz Apostoła Pawła odnośnie wędrówki Izraelitów przez pustynię i lekcji, która z tego płynie dla nas wszystkich:

Nie chciałbym, bracia, żebyście nie wiedzieli, że nasi ojcowie wszyscy, co prawda zostawali pod obłokiem, wszyscy przeszli przez morze i wszyscy byli ochrzczeni w [imię] Mojżesza, w obłoku i w morzu; wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a ta skała - to był Chrystus. Lecz w większości z nich nie upodobał sobie Bóg; polegli bowiem na pustyni. (1 List do Koryntian 10,1-5)

Zwróć uwagę na słowo „wszyscy”, powtórzone kilkakrotnie. Zakreśl je ołówkiem. Następnie odśledź zwrot „większość z nich” i podkreśl go.

W poniższej tabeli zapisz błogosławieństwa, których doświadczyli „wszyscy” Izraelici, a które wylicza Paweł. Przeczytaj fragmenty ze Starego Testamentu, aby zrozumieć kontekst każdego z odniesień. W ostatnim wierszu zapisz, czego doświadczyła „większość z nich”.

Fraza	Doświadczenie	Odniesienie
Wszyscy		Ks. Wyjścia 13,21-22
Wszyscy		Ks. Wyjścia 14,21-29
Wszyscy		Ks. Wyjścia 14,31
Wszyscy		Ks. Wyjścia 16,2-31
Wszyscy		Ks. Wyjścia 17,1-7
Większość z nich		Ks. Liczb 14,20-23

Jak chłodny wiosenny deszcz Bóg obsypywał błogosławieństwami swój lud: przewodził im w obłoku, ochraniał, gdy przechodzili przez morze, zaopatrywał w mannę i wodę ze skały. Ostatecznie jednak nie pozwolił im wkroczyć do ziemi obiecanej. Dlaczego?

Bóg zaaranżował wyjście Izraela z Egiptu, pobyt na pustyni i wejście do Kanaanu jako ilustrację Jego planu odkupienia. W centrum tego planu jest Chrystus, który płaci okup, by wyprowadzić nas z duchowej niewoli. Bóg oczekiwał od swego ludu zaufania oraz należytej Mu czci. Jednak zamiast wdzięczności i posłuszeństwa w ludzkich sercach rozpleniła się nieufność, bunt i bałwochwalstwo.

Przeczytaj fragment z 1 Listu do Koryntian 10,6-10. Wynotuj Pawłowe komentarze do każdego z grzechów popełnionych przez Izraelitów. Następnie przeczytaj odpowiednie fragmenty z Księgi Wyjścia i Księgi Liczb.

Kategoria grzechu	Objaśnienie	Tło wydarzeń
Bałwochwalstwo		Ks. Wyjścia 32,1-6
Niemoralność		Ks. Liczb 25,1-9
Kuszenie Boga		Ks. Liczb 21,4-6
Narzekanie		Ks. Liczb 17,6-15

To spora lista grzechów! Nic dziwnego, że Bóg nie był zachwycony postawą Izraelitów. Paweł podsumowuje ten wątek w wersecie 6: „Stało się zaś to wszystko, by mogło posłużyć za przykład dla nas, abyśmy nie pożąдали złego, tak jak oni pożąдали.” (1 Kor 10,6)

Paweł martwił się, że grzeszna postawa Izraelitów może zakorzenić się także wśród wierzących w Koryncie. Co więc było jego radą? *Nie skłaniajcie się ku złu! Mówiąc inaczej, Podtrzymujcie wasz entuzjazm dla tego, co dobre!*

Paradoksalnie, zachować entuzjazm najtrudniej może być osobom, które mają stały kontakt z chrześcijańskimi treściami. Nadmierna dawka religijnych aktywności może zdusić nasz duchowy zapał i sprawić, że staniemy się zmęczeni, a nawet cyniczni. Na pozór zaangażowani i lojalni, utracimy miłość i cześć dla Boga. To ten sam wróg, który zaatakował Izraelitów: rutyna. Boże błogosławieństwa znudziły Izraelitów. I ta nuda zaprowadziła ich w miejsce o wiele gorsze niż piaski Synaju – na duchową pustynię.

Jozuemu z pewnością stan duchowy narodu spędzał sen z powiek. *Czy historia się nie powtórzy? Czy to nowe pokolenie wytrwa przy Bogu?* Mądre rady, których Bóg udziela w tym fragmencie Jozuemu, miały być receptą na podtrzymanie ich entuzjazmu. Nam również dobrze zrobi, jeśli się do nich zastosujemy.

Cztery polecenia dla podtrzymania entuzjazmu

W 1 rozdziale Księgi Jozuego, wersety od 1 do 15, Bóg ponownie zleca Izraelowi misję – podbój ziemi obiecanej Mojżeszowi. Przeczytaj dokładnie ten fragment i spójrz na lokalizację granic ziemi obiecanej na mapie.

Aby wypełnić Boże polecenie, Jozue musiał wykonać cztery polecenia.

Pierwsze z nich było na tyle istotne, że Bóg powtórzył je aż cztery razy! Przeczytaj uważnie Joz 1,6-7 i 1,18. Czy potrafisz odnaleźć je w tekście?

Znajdź drugie polecenie w wersecie 7 i zapisz poniżej.

Trzecie polecenie znajduje się w wersecie 8. Do czego się odnosiło?

Jakie było ostatnie polecenie skierowane do Jozuego? Znajdziesz je w wersecie 9.

DO PRZEMYŚLENIA

W jaki sposób przestrzeganie tych czterech poleceń wpływa ożywczo na nasze życie duchowe? Każde z nich wskazuje na rolę *zaufania* w pogłębianiu relacji z Bogiem. Będziemy silni i odważni, gdy zaufamy Bożym obietnicom. Będziemy posłuszni, gdy uwierzymy, że Bóg ma dla nas to, co najlepsze. Będziemy sięgać po Słowo Boże, gdy zaufamy, że Bóg chce do nas mówić. Oprzemy się strachowi, gdy będziemy pewni, że w każdej chwili Bóg jest z nami.

Jeżeli dostrzegasz oznaki rutyny czy zniechęcenia w swojej wędrówce z Bogiem, poświęć czas, by szczerze odpowiedzieć na pytania:

Czy ufam Bożym obietnicom dla mojego życia?

Czy wierzę, że Boże drogi są dla mnie najlepsze?

Czy pragnę słyszeć Boży głos poprzez Jego Słowo?

Czy jestem pewien, że On jest ze mną?

Nie śpiesz się z odpowiedzią. Zajrzyj w głąb swojego serca. W modlitwie przynieś swoje przemyślenia Bogu.

MODLITWA

Ojcze, pomóż mi żyć w całkowitym poddaniu Tobie. Dodaj mi odwagi, by iść tam, gdzie mnie prowadzisz. Rozpal moje serce miłością do Ciebie i pasją dla spraw Twojego Królestwa. Ochroniaj mnie przed pychą. Nie pozwól mi polegać wyłącznie na własnych siłach. Odbierz sobie chwałę z mojego życia. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Niewiele jest spraw równie bolesnych co poczucie porażki.

Błędna decyzja w biznesie, która doprowadza do ruiny finansowej...
Nadużycie zaufania bliskiej osoby, które doprowadza do rozstania...
Nałóg, z którego nie potrafimy się wyplątać, a który niszczy naszą rodzinę...

Cokolwiek jest jego źródłem, przewlekłe poczucie winy jest stanem nie do zniesienia.

Możesz iść przez życie, nieustannie oskarżając się o to, co zrobiłeś z przeszłości... Bóg jednak przeznaczył dla ciebie coś lepszego. On chce, byś rozprawił się z poczuciem porażki poprzez wyznanie winy i przyjęcie przebaczenia. Będziesz wtedy w stanie żyć pełnią życia, w oparciu o Jego łaskę.

Pismo Święte pełnie jest historii ludzi, którzy wznieśli się ponad swoje porażki. Bóg podarował im nową szansę i nową tożsamość, a oni służyli Mu w potężny sposób.

Wyjątkowym tego przykładem jest Apostoł Piotr.

ODKRYWANIE DROGI

Słowo-klucz do biografii Piotra to nadzieja. Pomimo tego że trzykrotnie zapał się Jezusa, przezwyciężył swoją porażkę dzięki Bożej łasce.

Jak napisał Apostoł Paweł: „To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję.” (List do Rzymian 15,4)

Kiedy zawodzimy, potrzebujemy nadziei.

Ważna myśl:

*Niezwykle trudno jest
mierzyć się z
własnymi porażkami
w samotności.*

*Potrzebujemy pomocy
z zewnątrz.*

*Tym, który może nam
pomóc, jest Jezus.*

Charles R. Swindoll

Piotrowa porażka

Historia porażki, której doznał Piotr, zaczyna się w noc Paschy. Spożywając wieczerzę, Jezus ostrzegał swego ucznia słowami: „Szymonie, Szymonie! Szatan prosił, by przesiał każdego z was jak pszenicę.” (Łk 22,31)

Przyjrzyj się słowom ostrzeżenia, które zostało skierowane do apostoła. Jak myślisz, dlaczego Jezus użył dwukrotnie jego hebrajskiego imienia Szymon? (zob. Ewangelia Jana 1,42) Dlaczego Jezus chciał, by Piotr przypomniał sobie ich pierwsze spotkanie?

Zwróć uwagę, że szatan poprosił o przystęp do „każdego z was”, czyli wszystkich uczniów przebywających w pomieszczeniu. Był jednak szczególnie zainteresowany Piotrem, wyczuwając jego chwiejną lojalność.

Jak myślisz, jaki wpływ na pozostałych uczniów miał upadek Piotra?

Jezus modlił się, by porażka Piotra nie zniszczyła jego wiary, ale wręcz wzmocniła ją poprzez doświadczenie głębokiej skruchy i przebaczenia. „Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdzaj swoich braci.” (Łk 22,32)

Jak myślisz, w jaki sposób doświadczenie to pomogło potem Piotrowi umacniać innych wierzących?

Piotr uważał się za człowieka, który nie wie, co to „porażka”. Poczł się urażony słowami Jezusa, wskazującymi na jego słabość. Zamiast pokornej autorefleksji, odpowiedział bez wahania: „Panie, z Tobą gotów jestem iść nawet do więzienia i na śmierć.” (Łk 22,33)

Porywczy Piotr potrzebował odebrać bolesną lekcję...

Zachowując w głowie czytany przed chwilą fragment, przenieśmy się kilkadziesiąt lat później i spotkajmy „innego” Piotra - skromnego i dojrzałego Bożego sługę.

WSKAZÓWKA

Śledząc losy postaci biblijnej, szukaj wskazówek świadczących o wewnętrznej przemianie danego bohatera. Piotra poznajemy najpierw jako nieokrzesanego młodzieńca, który potrzebuje nauczyć się pokory i wytrwałości. Z upływem czasu, Bóg przemienia go w dojrzałego przywódcę, świadomego duchowych zagrożeń, który z odwagą głosi Słowo Boże.

Przeczytaj fragment z 1 P 5,6-9. Jaką postawę zauważasz w jego słowach? Czym różni się ona od postawy zaprezentowanej w Łk 22,31-34? Jaki wpływ na tę przemianę mogło mieć doświadczenie porażki i przebaczenia?

Poprzez niepowodzenia i porażki uświadamiamy sobie naszą zależność od Chrystusa. W jakim stopniu doświadczyłeś tego w swoim życiu? Czy doświadczenie porażki przyczyniło się do twojego wzrostu w wierze? Jeśli tak, to w jaki sposób?

Następnie poprowadził swoich uczniów do ogrodu Getsemani. Kilka godzin później został aresztowany i zaprowadzony do domu arcykapłana. Uczniowie rozproszyli się, Piotr natomiast obserwował rozwój sytuacji z bezpiecznej odległości. Niepostrzeżenie wszedł na dziedziniec pałacu, kryjąc się w zaciemnionym miejscu. To właśnie wtedy ma miejsce smutna scena Piotrowej porażki.

Zauważając dumę w słowach i postawie Piotra, Jezus powiedział: „Powiadam ci, Piotrze, nie zapieje dziś kogut, a ty trzy razy wyprzesz się tego, że Mnie znasz.” (Łk 22,34)

Przeczytaj równoległe relacje dotyczące zaparcia się Piotra. Zapisz to, kto jest mówcą oraz jaka jest treść poszczególnych wypowiedzi.

	Mówca	Oskarżenie	Odpowiedź
Zaparcie się nr 1 Mt 26,69-70 Łk 22,55-57			
Zaparcie się nr 2 Mt 26,71-72 Łk 22,58			
Zaparcie się nr 3 Mt 26,73-75 Łk 22,59-60			

Ewangelia Mateusza przedstawia Piotra w tym samym świetle co przeklinających Jezusa żołnierzy. Ulegając swojej słabej, grzesznej naturze, dowiódł, że w żaden sposób nie jest lepszy od otaczających go ludzi.

W Ewangelii Łukasza zostaje dodana wzmianka o przeszywającym serce spojrzeniu, które Jezus kieruje w stronę Piotra tuż przed pierwszym paniem koguta. Spojrzenie to przypomniało Piotrowi ich niedawną rozmowę. Natychmiast zrozumiał swoją porażkę. Zaczął uciekać, ale nie przed żołnierzami czy rozgniewanym tłumem, lecz przed wzrokiem Jezusa, który przeszywał jego serce.

Spojrzenie Jezusa było jednak pełne nie gniewu czy rozczarowania, ale smutku i współczucia.

Co widzisz w oczach Jezusa, gdy popełniasz grzech? Jak myślisz, co czuje On, gdy Go zawadzimy?

Przebłysk nadziei

Dni po śmierci Jezusa musiały być wypełnione ogromnym żalem. Jednak po Jego zmartwychwstaniu pojawiły się pierwsze przebłyski nadziei. W drodze do grobu kobiety spotkały na swej drodze anioła, który rzekł do nich: „Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Idzie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział.” (Mk 16,6-7)

Jak myślisz, dlaczego aniołowie wymienili osobno Piotra?

Niedługo potem Jezus osobiście spotkał się z uczniami i rozmawiał z Piotrem twarzą w twarz. Przeczytaj fragment z J 21,1-17, zwracając szczególną uwagę na trzykrotne pytanie: „Szymonie, synu Jana, czy mnie miłujesz?”

Jak myślisz, czemu miało służyć to pytanie? Dlaczego Jezus zadał je trzykrotnie?

DO PRZEMYŚLENIA

Z każdym pytaniem: „Czy mnie miłujesz?” i każdą odpowiedzią „Tak, Panie” Jezus objawiał coraz głębsze pokłady poczucia winy i wstydu, które zalegały w sercu Piotra. Wszystko po to, by przeszłość mogła zostać przykryta doświadczeniem łaski i niezasłużonej, bezwarunkowej miłości. Konsekwencją tego było zaufanie, którym Jezus obdarzył Piotra, powołując go, by pasł „Jego owce”.

Dzięki spotkaniu z Jezusem Piotr był gotów nieść dalej posługę uzdrowienia, mającą swe źródło w Bożej miłości. Gdy w dniu Pięćdziesiątnicy głosił Dobrą Nowinę o Jezusie, trzy tysiące osób nawróciło się do Boga w ciągu jednego dnia! (Dz 2,14-41)

Wspomnienia dawnych porażek mogą być ciężarem, który niesiesz od wielu lat. Pamiętaj jednak, że Bóg pragnie otoczyć cię swoją łaską. To dzięki niej twoje porażki nie muszą cię dłużej definiować. Możesz powstać i z podniesionym czołem iść z Bogiem przez życie.

Opisz w swoim dzienniku porażkę lub niepowodzenie, które w twoim poczuciu wciąż mogą cię blokować w relacji z Bogiem i ludźmi wokół. Przyjmij Jego przebaczenie i Jego zaproszenie, by ruszyć naprzód tam, gdzie Cię poprowadzi.

MODLITWA

Ojcze, ufam Tobie i oddaję Ci wszystkie upadki i porażki, których doświadczyłem w przeszłości. Dziękuję za Twoją łaskę, która uzdalnia mnie do zwycięskiego życia, wolnego od wstydu. Dziękuję Ci, że dajesz mi siły do pokonywania wszelkich trudności. Dziękuję, że wypełniasz mnie teraz pokojem i radością. Prowadź moje kroki. Poddaję się całkowicie prowadzeniu Twojego Ducha we mnie. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Apostoł Paweł spędził ostatnie dni swojego życia w więzieniu mamertyńskim w Rzymie. To było przerażające miejsce. Wszystkich, którzy kroczyli schodami w głąb tych cuchnących lochów, ogarniała rozpacz.

Paweł miał wtedy około 60 lat. Przez dwie dekady z oddaniem służył Bogu, głosząc przesłanie Ewangelii niemal w całej wschodniej części Imperium. Teraz stanął przed najtrudniejszym wyzwaniem w swoim życiu.

Cesarz Neron nienawidził chrześcijan. Chciał stłumić głos Apostoła, jednak nie mógł zatrzymać Jego pióra. W mroku celi Paweł zdołał napisać swój ostatni list, który my znamy jako 2 List do Tymoteusza. W liście tym zachęca swojego „syna w wierze”, by - w obliczu prześladowań i opozycji wewnętrznej - nie porzucał swego powołania ani nie zaniedbywał darów, które otrzymał od Boga.

Słowa te są skierowane również do nas, żyjących w XXI wieku.

ODKRYWANIE DROGI

Apostoł Paweł zawsze wyróżniał się gorliwością dla spraw Bożego Królestwa. Przyjrzyjmy się niektórym jego wcześniejszym doświadczeniom (do których zalicza się kilkakrotny pobyt w więzieniu), aby odkryć cechy charakteru, które pomogły mu przetrwać w rzymskim lochu.

WSKAZÓWKA

W procesie studium biografii postaci biblijnej warto szukać wzorców charakteru w powiązanych ze sobą fragmentach Pisma Świętego. Zadawaj pytania typu: Czy Paweł znajdował się kiedyś w podobnej sytuacji? Czego możemy się o nim dowiedzieć, porównując te sytuacje ze sobą?

Ważna myśl:

Ci, którzy trwają w wierze pomimo największych przeciwności, to ci, których najbardziej podziwiamy. To ludzie prawdziwie żyjący według Słowa Bożego.

Charles R. Swindoll

Dzięki temu uzyskamy lepszy obraz okoliczności, które kształtowały jego postawę. Obserwując, w jaki sposób radził sobie z różnymi trudnościami, wyłuskamy cenne lekcje dla naszego życia.

Wypełnij poniższą tabelę, łącząc ze sobą miejsca, w których przebywał Paweł, i postawę, którą przejawiał.

Fragment	Lokalizacja	Postawa Pawła
Dz 16,22-31		
Dz 24,1.22-27		
Dz 28,16-31		

Bez względu na to, czy zakuwano go w dyby, czy stał przed ławą oskarżycielską, Paweł konsekwentnie wykonywał służbę, do której został powołany. Co było tym ogniem, który płonął w jego duszy? Boże powołanie, by *głosić Chrystusa* – w każdych warunkach i okolicznościach. Jego życiowe motto brzmiało: „Dla mnie bowiem żyć - to Chrystus, a umrzeć - to zysk.” (Flp 1,21)

Zapamiętanie zdania określającego zwięźle twoje podstawowe wartości i priorytety, pomoże ci trzymać się właściwego kierunku w chwilach słabości. Co jest twoim życiowym mottem? Może jakiś fragment ze Słowa Bożego, który jest ci szczególnie bliski? Zapisz go poniżej. Jeśli takiego nie posiadasz, pomódl się i spróbuj znaleźć takie motto.

Ponura wizja przyszłości

Udzielwszy Tymoteuszowi zachęty w pierwszych rozdziałach listu, Paweł zmienia ton na bardzo poważny („Wiedz o tym!” [2 Tm 3,1]) i kreśli ponury obraz przyszłości:

W dniach ostatnich nastaną trudne chwile. Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga. Będą okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej mocy. I od takich stroń. (2 Tm 3,2-5)

Niegdysejsze ostrzeżenia Pawła stały się nagłówkami dzisiejszych gazet. Przeczytaj raz jeszcze powyższą listę cech i wyróżnij te, które dostrzegasz w swoim otoczeniu.

Jak towarzyszą ci emocje, gdy myślisz o tym, w jaką stronę zmierza dzisiejszy świat? Czy odczuwasz lęk? Zniechęcenie? Czy zmagasz się czasem z myślami, że „nic się nie da zrobić” i „nie warto się starać”? Napisz poniżej modlitwę do Boga, oddając Mu swoje myśli i uczucia.

Żarliwe wezwanie

Czytając słowa swojego mentora, z całą pewnością Tymoteusz musiał odczuwać niepokój. Przewidując to, niczym kochający, lecz stanowczy ojciec Paweł przemawia do niego dalej słowami: „Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś.” (2 Tm 3,14)

Tymoteusz wiernie podążał za nauczaniem Pawła i jego przykładem bezwarunkowego oddania Jezusowi. Dzięki bliskiej relacji z Apostołem nauczył się pokory i wytrwałości w znoszeniu cierpień dla Boga.

Jakich prześladowań doświadczył Paweł w tych trzech miastach?

- Antiochia (Dz 13,50)
- Ikonium (Dz 14,5-6)
- Lystra (Dz 14,19)

Doznawszy tak wielu cierpień, Paweł mógł jednak napisać: „Jakież to prześladowania zniósłem - a ze wszystkich wyrwał mnie Pan!” (2 Tm 3,12) Następnie skierował do swego ukochanego ucznia słowa, które zapewne powodują drżenie serca u wielu wierzących: „Wszystkich, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, spotkają prześladowania.” (2 Tm 3,12)

To ostrzeżenie nie mogło pozostawić Tymoteusza obojętnym. Paweł jednak pisał dalej, zwracając się do niego słowami „ty natomiast”. „Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś.” (2 Tm 3,14)

Innymi słowy: „Nie poddawaj się!”

Pilne polecenie

Paweł przekazuje Tymoteuszowi pięć poleceń dotyczących gorliwego głoszenia Słowa Bożego.

Zaklinam cię wobec Boga i Chrystusa Jezusa, który będzie sądził żywych i umarłych, i na Jego pojawienie się, i na Jego królestwo: głosź naukę, nastawaj w porę, nie w porę, [w razie potrzeby] wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz. (2 Tm 4,1-2)

Czy potrafisz je dostrzec w powyższym fragmencie?

W naszym życiu Słowo Boże spełnia tę samą rolę, co Gwiazda Polarna w nawigacji. Aby jednak się w nim posługiwać, potrzebujemy je umiejętnie wyklądać (interpretować). Tylko rzetelne odczytywanie Słowa Bożego pomoże nam trzymać właściwy kurs. Chuck Swindoll tak definiuje, czym jest wykład Biblii:

Jest to proces odczytywania intencji i znaczenia danego fragmentu biblijnego. Może to mieć miejsce podczas studiowania Biblii w grupie, w trakcie kazania w kościele lub podczas rozmowy toczącej się przy rodzinnym obiedzie. Dzieje się to wszędzie tam, gdzie ludzie czytają, rozumieją i stosują przesłanie Pisma Świętego.

Tak jak to miało miejsce w kościele, w którym służył Tymoteusz, ludzie mogą ignorować prawdę i obierać kurs wytyczony przez kłamliwe wierzenia i własne grzeszne pragnienia. (2 Tm 4,3-4) My jednak musimy trzymać kompas Słowa Bożego i podążać we właściwym kierunku, bez względu na koszty.

Ty zaś czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło ewangelisty, spełnij swe posługiwanie!
(2 Tm 4,5)

Oczekując na ostateczny wyrok, Paweł nie miał głowy, by pisać o sprawach pobocznych. Przypominał Tymoteuszowi tylko o tym, co najważniejsze: „Głoś naukę”, „pouczaj”, „podnoś na duchu”, „znoś trudy”, „wykonuj dzieło ewangelisty”.

To doskonałe rady również na nasze czasy.

DO PRZEMYŚLENIA

W jaki sposób możesz wytrwale podążać za kierunkiem, które wyznacza ci Boże Słowo?

Po **pierwsze** uważaj na rzeczy, które osłabiają twoje przekonania.

Czy jest jakaś dziedzina życia, w której zawsze byłeś wierny Bogu i Jego zasadom, ale ostatnio pozwoliłeś sobie na kompromisy? Jeśli tak, co możesz zrobić, by ponownie ją umocnić?

Po **drugie**, oprzyj się pokusie wybiórczego traktowania Słowa Bożego. Odkrywaj i stosuj wszystko, co jest w nim zawarte. To Boża prawda, a nie ludzkie opinie, pomoże ci trwać mocno w wierze.

Bądź także częścią wspólnoty, która opiera swoje nauczanie na Biblii.

MODLITWA

Ojcze, dziękuję Ci za prawdę Twojego Słowa. Uwolnij mnie od pokusy, by iść łatwiejszą ścieżką i płynąć z prądem tego świata. Dodaj mi sił i odwagi, by żyć w poddaniu Tobie. Nie pozwól, by osłabiał mnie strach. Wypełnij mnie Twoim Świętym Duchem. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Co to znaczy „myśleć po Bożemu”? Jak kształtować swój sposób myślenia w oparciu o Boże wartości?

Biografia starotestamentowego króla Jozjasza ukazuje wzorzec postawy ukształtowanej przez Słowo Boże. Ów nietuzinkowy władca zapalał gorliwością dla Boga w bardzo młodym wieku. Za jego rządów odnaleziono zaginiony zwój Bożego Prawa. Jozjasz postanowił podporządkować wszystko temu, co w nim wyczytał.

Pomimo braku dobrych wzorców w swojej rodzinie, na przekór obojętności otoczenia, postanowił służyć Bogu z całego serca.

Jeśli jemu, pomimo tylu przeciwności, się to udało, o ileż bardziej nam - którzy żyjemy w erze Nowego Przymierza i którzy posiadamy łatwy dostęp do Biblii.

Jak czytać historię biblijną?

Narracja historyczna w Biblii dotyczy trzech szerokich tematów:

- Historia Bożego działania w świecie
- Historia ludzkości
- Historia ludu wybranego (Izrael i Kościół)

Każda interpretacja Pisma Świętego musi uwzględniać jeden lub więcej z tych tematów.

Niezależnie od fragmentu, który studiujemy, musimy zadać sobie pytania dotyczące całości danej księgi. Każda księga w Biblii została napisana przez konkretnego autora kierującego swoje przesłanie do określonej grupy odbiorców w konkretnym kontekście historycznym. Dlatego zawsze potrzebujemy przyrzeć się jej całościowo. Tylko wtedy będziemy mogli odnaleźć w historii biblijnej ponadczasowe prawdy i zasady do zastosowania.

Ważna myśl:

Każdy, kto traktuje Boga poważnie, uznaje Jego Słowo jako wyznacznik priorytetów oraz decyzji, które podejmuje.

Charles R. Swindoll

Dwa główne źródła pozwalające odtworzyć historię biblijną to Pismo Święte (źródło pierwotne) oraz odniesienia pozabiblijne (źródła wtórne). Do tych drugich zaliczamy na przykład historię starożytnego Izraela, Egiptu czy Babilonu. Pomocne narzędzia w procesie interpretacji historii biblijnej to: słownik biblijny, atlas biblijny, encyklopedia biblijna, komentarze.

ODKRYWANIE DROGI

Korzystając z powyższych narzędzi, zagłębimy się w tło historyczne 34 rozdziału 2 Księgi Kronik.

Kto napisał Księgi Kronik (pierwotne hebrajskie manuskrypty nie dzieliły ich na pierwszą i drugą)?

Choć nie znamy tożsamości autora, bibliści zgadzają się, że napisała je jedna i ta sama osoba (jednolitość stylu). Niektórzy uczeni stawiają hipotezę, że mogły zostać napisane przez kapłana Ezdrasza.

Do kogo pierwotnie skierowana była ta księga?

Ze względu na liczne wzmianki na temat linii genealogicznej Dawida, najprawdopodobniej odbiorcą byli mieszkańcy Judy.

Kiedy napisano Księgi Kronik?

Bibliści szacują, że powstała przed 400 r. przed Chr.

Dlaczego przesłanie Ksiąg Kronik jest tak istotne?

Opisując dzieje Izraela, autor pokazuje, że Bóg błogosławi swemu ludowi, gdy ten dochowuje Mu wierności i tylko Jemu oddaje cześć.

Ochronne filtry

W Liście do Rzymian 12,2 czytamy: *Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.*

Żyjemy w kulturze, której wzorce w przeważającej mierze ukształtowała filozofia przeciwna Bogu i Jego wartościom. Nasze problemy nie różnią się tak bardzo od tych, z którymi mierzył się król Jozjasz. My także mamy bożków walczących o naszą uwagę: pieniądze, seks, władzę, rozrywkę i wiele innych. Tak naprawdę, każdy z nas korzysta z przywilejów wielokrotnie przekraczających możliwości ówczesnych królów starożytnego Izraela. Dostęp do informacji, szybkość komunikacji, bogactwo rozwiązań technologicznych... Jesteśmy (podobnie jak izraelscy królowie) „zarządcami” ogromnych błogosławieństw. Możemy korzystać z nich w mądry sposób lub ich nadużywać. Otaczający nas świat nazywa te nadużycia „dążeniem do szczęścia”. Jednak Słowo Boże widzi to inaczej:

Jest droga, co komuś zdaje się słuszną, lecz w końcu prowadzi do zguby. (Księga Przysłów 14,12)

Aby myśleć w sposób biblijny potrzebujemy „filtrów” chroniących nas przed toksycznym przesłaniem współczesnej kultury. Jozjasz korzystał z dwóch takich filtrów.

Filtr #1: wpływ pobożnego rodzica

Jozjasz zaczął „szukać Boga swego przodka Dawida” (2 Krn 34,3), gdy miał 16 lat. Zwój Prawa został odnaleziony, gdy miał 26 lat. Skąd więc do tego czasu czerpał wiedzę o Bogu?

Przeczytaj 2 Księga Królewska 22,1

Kto był matką Jozjasza?

Przeczytaj Księga Powtórzonego Prawa 6,7

Jakie zadania Bóg daje rodzicom?

Przeczytaj 2 Księga Kronik 17,7-9

Co zrobił król Jehoszafat, aby pouczyć lud?

Dlaczego Jozjasz dokonał takich a nie innych wyborów? Ogromną rolę odegrała jego matka, Jedida, zaszczipiając w nim pragnienie podążania za Bogiem. Uczyła swojego syna, jak szukać Bożych dróg i rozwiązań. (Nie inaczej było w przypadku Tymoteusza, wychowanego przez pobożną matkę, Eunikę.) Jedida oparła się bałwochwalstwu, prawdziwej pladze w ówczesnym Izraelu. Jej oddanie Bogu stanowiło ochronny filtr dla jej młodego syna, który nie był jeszcze w stanie samodzielnie czcić Boga.

W jaki sposób historia Jedidy może być zachętą dla współczesnych matek?

Rola matki Jozjasza wykracza poza jeden jedyny werset, w którym została wspomniana. Sposób, w jaki wychowywała swego syna, miał wpływ na cały naród.

Filtr #2: studiowanie i stosowanie Słowa Bożego

Pismo Święte stanowiło najważniejszy filtr w życiu Jozjasza. Król był gotów postępować tak, jak nakazywał Pan w swoim Prawie.

Przyjrzyjmy się temu bliżej, korelując 34 rozdział 2 Księgi Kronik z innymi fragmentami Biblii.

Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. Kto zaś pilnie rozważa doskonale Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonny do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo. (List Jakuba 1,22-25)

Jaką metaforę odnoszącą się do czytania Biblii zawiera ten fragment?

Jaka obietnica zawarta jest w tym fragmencie?

Przeczytaj teraz 2 Krn 34,19. Jak zareagował Jozjasz, gdy „przejrzał się w lustrze” Bożego Słowa?

Dlaczego Jozjasz był tak wstrząśnięty? Co mógł wyczytać w zwoju Prawa na temat swojej roli jako króla?

Przeczytaj Księgę Powtórzonego Prawa 17,18-20. Jakie wymagania wobec króla zawiera ten fragment?

Przeczytaj uważnie 2 Krn 34,29-32. Jakie działania podjął Jozjasz po usłyszeniu Bożych nakazów?

DO PRZEMYŚLENIA

Jak „myśleć w sposób biblijny” w dzisiejszym świecie?

- Bądź świadomy potrzeby przemiany twojego umysłu przez Słowo Boże.
- Zidentyfikuj, co odciąga cię od podążania za Bogiem w Twoim życiu.
- Czytaj Pismo Święte uważnie, nie śpiesząc się.
- Pielęgnuj serce czułe na Boży głos.
- Podejmij konkretne kroki prowadzące do zmiany.

Co z historii zapisanej w 34 rozdziale 2 Księgi Kronik zabierasz do swojego życia? Które Boże zasady / wartości potrzebujesz teraz zaszczerpić w swoim życiu? Poświęć chwilę, by je zapisać.

MODLITWA

Ojcze, pomóż mi myśleć tak, jak Apostoł Paweł opisał to w Liście do Filipian 4,8:

Rozmyślajcie o tym, co prawdziwe, szlachetne, sprawiedliwe, czyste, miłe, godne polecenia, może uchodzić za wzór i zasługuje na uznanie.

Przemieniaj moje myślenie i moje postępowanie. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Księga Przysłów 3,7 zachęca: „Nie bądź mądry we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj.”

Poznajmy bohaterkę Starego Testamentu imieniem Abigail, której pokorna postawa i rozważne działanie sprawiły, że uniknięto wiele zła.

Kobieta ta przyjęła rolę pośrednika w konflikcie pomiędzy własnym mężem a Dawidem. Opis tej historii znajdujemy w 25 rozdziale 1 Księgi Samuela. Spotykamy tutaj cały wachlarz postaci: arogancki szef, bezmyślny mąż, sfrustrowani pracownicy oraz... zaradna żona, która potrafi znaleźć się w odpowiednim miejscu w odpowiednim czasie.

Przykład Abigail dowodzi, że mądrość to nie tyle wiedza akademicka to życiowa rozważa, dzięki której potrafimy stawiać czoła każdemu wyzwaniu.

ODKRYWANIE DROGI

W Piśmie Świętym jest wiele niezwykłych opowieści. Niektóre rozciągają się na kilka rozdziałów. Inne to krótkie migawki, ukazane w jednym akapicie.

W fabule wielu z nich można wyróżnić trzy główne akty. Zaraz po podniesieniu kurtyny przedstawieni są bohaterowie. Dalej zostaje zawiązana akcja opowiadania. Sztukę kończy (często nieoczekiwane) rozwiązanie.

Przeanalizujmy 25 rozdział 1 Księgi Samuela przez pryzmat trójaktowej sztuki, zwracając szczególną uwagę na jej główne tworzywo: narrację.

Jak czytać historię biblijną?

Biblia może być studiowana podobnie jak każde inne dzieło literackie. Księgi wchodzące w skład Pisma Świętego zawierają prawo, historię, poezję, listy i proroctwa.

Ważna myśl:

*Działanie pod
wpływem impulsu
nigdy nie jest
najlepszą reakcją.*

Charles R. Swindoll

Po drugie: **bohaterowie** wydarzeń.

Wymień postaci, które odgrywają w historii główną rolę oraz te, które stanowią tło toczącej się opowieści. Zbadaj interakcje pomiędzy nimi.

Jeśli będzie to pomocne, możesz skorzystać z poniższej tabeli.

Osoba	Jaka jest jej rola/pozycja? Czy zabiera głos? Czy podejmuje jakieś działania?

- Kim są główni bohaterowie?
- Kogo zaliczymy do postaci drugoplanowych?
- Które postaci swoimi działaniami „napędzają” akcję opowiadania?

Po trzecie: **fabuła**, czyli ciąg wydarzeń, który w opowiadaniu biblijnym najczęściej przybiera strukturę trzyczęściową (wprowadzenie, rozwinięcie, rozwiązanie).

Fabuła to „motor napędowy” każdej historii. Bez fabuły nie ma opowiadania.

Przeanalizujmy fabułę 25 rozdziału 1 Księgi Samuela.

- Jaki jest wymiar konfliktu, do którego dochodzi między bohaterami (fizyczny, psychologiczny czy duchowy [albo ich kombinacja])?
- Co czyni fabułę intrygującą i pełną napięcia?

- Jaki jest łańcuch przyczynowo-skutkowy toczących się wydarzeń?
- Jakim wyzwaniom muszą stawić czoła bohaterowie?
- Do jakich zmian dochodzi pomiędzy początkiem a zakończeniem historii (zmiana okoliczności, zmiany w bohaterach)?
- Co sposób poprowadzenia narracji i detale w niej użyte mówią nam o intencjach autora (poglądy na ważne kwestie, wyznawane wartości moralne)?

Pytania: klucz do historii

Kiedy analizujemy dane opowiadanie, z pewnością pojawi się wiele pytań odnośnie poszczególnych jego elementów. Skrupulatne poszukiwanie odpowiedzi to najlepsza droga, by uchwycić sedno całej historii.

(W procesie tym pomocne mogą być: konkordancja biblijna, słownik biblijny, komentarz do konkretnej księgi, zasoby dostępne w Internecie.)

Kilka pytań na dobry początek:

- Gdy Nabal pyta: „Któż to jest Dawid?” (1 Sm 25,10-12), jakimi emocjami nacechowane jest to stwierdzenie? Czy Nabal naprawdę nie wiedział nic o Dawidzie? Skąd więc znała go jego żona (25,29)?
- Co oznacza imię „Abigail”?
- Skąd Abigail wiedziała, że Bóg obiecał Dawidowi „trwały dom” (dynastię) (25,28)? Co mówi nam to o jej relacji z Bogiem?

ZASTOSOWANIE

25 rozdział 1 Księgi Samuela to historia, z której możemy się wiele nauczyć. Oto kilka Bożych zasad, które możemy zastosować w codziennym życiu:

- Na przykładzie Dawida uczymy się, że podjęte pod wpływem emocji, pochopne decyzje nie prowadzą do niczego dobrego.
- Na przykładzie Nabala uczymy się, że arogancka postawa nie rodzi dobrych owoców.
- Na przykładzie Abigail uczymy się, że mądre żony potrafią działać rozważnie i taktownie.

Rozwaga, pokora, odwaga, dyskrecja – to cechy charakteru, które zawsze zdają egzamin w sytuacjach kryzysowych i konfliktowych. Nikt z nas się z nimi nie rodzi. Potrzebujemy je w sobie pielęgnować w mocy Ducha Świętego.

Zapisz swoje wnioski ze studium 25 rozdziału 1 Księgi Samuela.

MODLITWA

Panie, pomóż nam z pokorą podchodzić do codziennych wyzwań. Ochroniaj nas, abyśmy nie podejmowali pochopnych, nieprzemyślanych decyzji. Stawiaj na naszej drodze mądrych doradców, którzy będą kierować do nas właściwe słowo we właściwym czasie. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Bóg jest twórcą wszechświata. On znajduje się w centrum wszystkiego. Jest władcą każdej istoty i każdej rzeczy, którą uczynił. Cokolwiek On stworzył, jest Jego własnością.

On ustanawia zasady określające, jak działa świat. Do Niego należy decydujący głos we wszystkim. Jak pisze Apostoł Paweł w Liście do Efezjan:

„Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.” (Ef 4,6)

W Jego wielkim projekcie jest jednak ogromna rola dla nas. Polega ona na odpowiedzialności za rzeczy, które nam powierzył. Jesteśmy Jego ambasadorami na ziemi, zarządcami Jego własności.

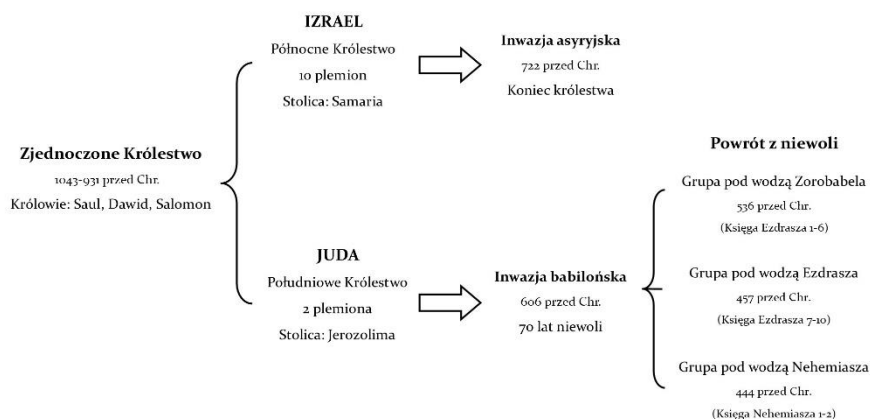
Na szczęście, wraz z odpowiedzialnością przychodzi instrukcja działania (Słowo Boże) oraz wyposażenie do realizacji naszej misji (Duch Święty).

Przestudiujemy Księgę Nehemiasza w poszukiwaniu mądrości, jak działać na rzecz realizacji Bożych planów. Nehemiasz stanowi wzór wiary i posłuszeństwa – w obliczu wielkiego wyzwania i wielkiej odpowiedzialności.

ODKRYWANIE DROGI

Historię Nehemiasza rozpocznijmy od przeglądu wydarzeń i postaci, które miały wpływ na kształtowanie się narodu izraelskiego.

Ważna myśl:

Nic nie jest “świeckie”, jeśli każdą naszą życiową rolę i odpowiedzialność traktujemy jako powołanie od Boga.

Charles R. Swindoll

Powyższy wykres przedstawia historię Izraela od początków zjednoczonej monarchii, kiedy to dwanaście plemion utworzyło koalicję pod wodzą Saula. Po panowaniu Saula Bóg namaścił na króla Dawida, obiecując wieczne trwanie jego dynastii (2 Sm 7,11-16)

Za rządów wnuka Dawida, Roboama, w 931 r. p.n.e. Izrael podzielił się na dwa królestwa. 10 północnych plemion utworzyło własne państwo, zachowując nazwę Izrael. Plemię Judy, zamieszkujące południową część ze stolicą w Jerozolimie, zachowało królewską linię Dawida.

W 606 r. p.n.e. Babilończycy najechali Judę i dokonali deportacji młodych mężczyzn ze znaczących rodów (jednym z takich jeńców był Daniel). Plemię Judy funkcjonowało odtąd w pozycji wasala. Król Judy, Sedecjasz, dalej „czynił zło w Bożych oczach”, dlatego Bóg ponownie posłużył się Babilończykami pod wodzą Nabuchodonozora, by dokonać ostatecznego zniszczenia państwa i deportacji prawie wszystkich jego mieszkańców.

Przeczytaj relację ze zniszczenia Jerozolimy, zapisaną w 2 Krn 36,17-20. Opisz skalę dewastacji stolicy oraz nastrój panujący wśród mieszkańców.

Wskazówka

Odtworzenie kontekstu wydarzeń historycznych jest kluczowym elementem w procesie zapoznawania się z danym fragmentem Pisma Świętego.

Wyobraź sobie scenę zniszczenia Jerozolimy z perspektywy przerażonych mieszkańców, gdy stali na Górze Oliwnej, obserwując płomień pochłaniający ich stolicę. Machiny oblężnicze Nabuchodonozora doszczętnie rozbiły mury jerozolimskiej twierdzy. W czasach starożytnych burzenie murów podbitego miasta było symbolem złamania jego niezależności.

Co symbolizowały mury miasta dla mieszkańców Jerozolimy? Co czuły osoby, które patrzyły, jak mury obronne zamieniają się w stertę gruzu?

Zburzywszy mury stolicy Izraela, Nabuchodonozor skazał lud na wygnanie.

Co ziemia Judy oznaczała dla Izraelitów w kontekście duchowym? Przeczytaj Rdz 17,1-8 oraz Joz 1,3-6, by lepiej dostrzec zależność pomiędzy ziemią/miastem a przymierzem, które Izrael zawarł z Bogiem.

Wraz z ziemią obiecaną, Izrael utracił obiecany tron Dawida. Przeczytaj Ps 132,11-18 oraz mesjańskie prorocstwo w Iz 9,6-7. Jakie były konsekwencje utraty Jerozolimy w kontekście Bożych planów co do przyszłości Izraela?

Z punktu widzenia Izraelitów, wraz z Jerozolimą zostało zniszczone ich przymierze z Bogiem (dziedzictwo przeszłości i obietnice dotyczące przyszłości). A jednak Bóg nie porzucił swego ludu. Nie odwołał też swego przymierza zawartego z Abrahamem a później z Dawidem. Przeczytaj słowa ponowienia Bożej obietnicy, zapisane w Księdze Jeremiasza 29,10-14:

„To jednak mówi Pan: Gdy dla Babilonu upłynie siedemdziesiąt lat, nawiedzę was i wypełnię na was swoją pomyślną zapowiedź, by was znów przyprowadzić na to miejsce. Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie. Będziecie Mnie wzywać, zanosząc do Mnie swe modlitwy, a Ja was wysłucham. Będziecie Mnie szukać i znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie szukać z całego serca. Ja zaś sprawię, że Mnie znajdziecie - wyrocznia Pana - i odwrócę wasz los, zgromadzę spośród wszystkich narodów i z wszystkich miejsc, po których was rozproszyłem - wyrocznia Pana - i przyprowadzę was do miejsca, skąd was wyгнаłem.”

Jakie znaczenie miała powyższa obietnica dla Izraelitów na wygnaniu? Zapisz swoje myśli na temat Bożej wierności zarówno w historii Izraela, jak i swoim życiu.

Czy to obietnica dla mnie?

Słowa, które Bóg skierował do Izraela w Jr 29,10-14, są dobrym przykładem obietnicy skierowanej do konkretnych ludzi w konkretnym czasie. Bóg wypełnił je, gdy po 70 latach wygnania Izraelici wrócili z Babilonu.

Zachowaj ostrożność, odnosząc zapisane w Biblii obietnice do swojej obecnej sytuacji. Z całą pewnością możesz zastosować w swoim życiu to, czego nauczysz się z treści danej obietnicy na temat Bożego charakteru. Ten sam Bóg, który dotrzymał przymierza z Dawidem, będzie także wierny nowemu przymierzu, które zawarł z tobą. Nasza przyszłość i nadzieja są złożone w Jezusie Chrystusie. (zob. Rz 5,1-5) Jest to obietnica, której może trzymać się każdy wierzący.

Twoja kolej przy Słowie

Kilkadziesiąt lat po upadku Jerozolimy imperium babilońskie upadło pod naporem Medów i Persów. Cyrus, król Persji, pozwolił na powrót do Jerozolimy grupie Żydów pod przywództwem Zorobabela. Wkrótce świątynia została odbudowana. Proroctwo Jeremiasza wypełniło się. Pozostała najtrudniejsza część zadania odbudowy miasta. Tym miał się zająć człowiek imieniem Nehemiasz.

Nehemiasz jako podczaszny

Nehemiasz służył na dworze Artakserksesa I w Suzie jako podczaszny, gdy doszły do niego niepokojące wieści od brata:

„Ci pozostali, którzy w tamtejszym okręgu uniknęli uprowadzenia, znajdują się w wielkiej biedzie i pohańbieniu; mur Jerozolimy jest zburzony, a bramy jej są ogniem spalone.” (Ne 1,3)

Przeczytaj Ne 1,4-11. Jaka zareagował Nehemiasz na zasłyszane wieści?

Przeczytaj Ne 2,1-6. W jaki sposób Bóg odpowiedział na jego modlitwę?

Nehemiasz jako nadzorca budowy

Nehemiasz zamienił stanowisko podczaszego na rzecz nadzorcy odbudowy murów Jerozolimy.

Przeczytaj Ne 2,11-18. Jaki był cel jego nocnego rekonesansu pośród ruin murów? W jaki sposób zainspirował ludzi, by przyłączyli się do jego planu?

Wbrew przeciwnościom i silnej opozycji, ludzie pod wodzą Nehemiasza dokończyli odbudowy murów. Przeczytaj zapis Nehemiasza:

„I mur został wykończony dwudziestego piątego dnia miesiąca Elul, po pięćdziesięciu dwóch dniach. Gdy to usłyszeli wszyscy nieprzyjaciele nasi i gdy wszyscy nasi sąsiedzi pogańscy to ujrzeli, wydało się im to czymś bardzo dziwnym i zrozumieli, że dzieło to zostało wykonane przez naszego Boga.” (Ne 6,15-16)

Nehemiasz jako polityk

Gdy odbudowa murów została zakończona, Bóg miał dla Nehemiasza nową rolę. Został naczelnikiem ziemi judzkiej, z misją obrony ubogiej warstwy mieszkańców przed wyzyskiem przez bogatą elitę. (Ne 5,14-19) Przywrócił także zwyczaj regularnego odczytywania Pisma Świętego oraz obchodzenia świąt (Ne 8,13-18)

Niezależnie od tego, jaką pełnił rolę, Nehemiasz przejawiał cechy dobrego przywódcy:

- Pomimo przeciwności doprowadził zleconą przez Boga misję do końca
- Motywował ludzi, którzy byli zmęczeni i zniechęceni
- Przywracał do porządku ludzi, którzy poddali się strachowi i zaczęli wątpić w Bożą opatrzność
- We wszystkim postępował uczciwie i rzetelnie
- Gdy misja została ukończona, oddał chwałę Bogu, nie przypisując sobie zasług

DO PRZEMYŚLENIA

Do jakiego zadania Bóg wzywa teraz ciebie?

Mamy zwyczaj dzielić nasze życie na to, co „świeckie” i to, co „duchowe”. Angażowanie się we wspólnocie zaliczamy do spraw duchowych, natomiast nasze codzienne obowiązki w pracy do sfery świeckiej.

Bóg jednak nie czyni takiego rozróżnienia. Z jego perspektywy wszystko w naszym życiu ma wymiar duchowy. Służymy Bogu zarówno w naszym biurze pomiędzy 9:00 a 17:00, jak i w niedzielę w kościele.

Jak napisał Apostoł Paweł:

„I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko [czyńcie] w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.” (Kol 3,17)

Jak myślisz, co zmieniło by się w twoim codziennym funkcjonowaniu, gdybyś każdy dzień traktował jako misję przynoszenia we wszystkim chwały Bogu i służenia ludziom wokół ciebie? W jaki sposób mogłoby to wpłynąć na wykonywane przez ciebie obowiązki w pracy, domu, szkole itp.?

Pamiętaj, że twoją najważniejszą życiową misją nie jest praca dla tej czy innej firmy, nie jest nią także przynależność do tego czy innego kościoła. Twoim powołaniem jest podążać za twoim Mistrzem, Jezusem Chrystusem, i jak najlepiej robić to, do czego On cię prowadzi.

MODLITWA

Ojcze, dziękuję Ci, że mogę do Ciebie należeć. Pomóż mi być świadectwem Twojej miłości w każdym miejscu, w którym jestem. Dodaj mi sił i mądrości, bym mógł dobrze wykonywać wszystkie zleczone mi przez Ciebie zadania. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Czy jedna osoba może zmienić bieg historii? Czy wierzysz, że TWOJE życie może mieć ogromny wpływ na ten świat – na twoją rodzinę, znajomych i otoczenie, w którym żyjesz?

Biblia pokazuje, że jedna osoba może uczynić ogromną różnicę w społeczeństwie, którego jest częścią. Jezus jest tego najlepszym przykładem!

Jako ludzie wypełnieni Duchem Świętym, wzmocnieni przez Niego, możemy odważnie stać w obronie prawdy, ukazując wszystkim Jego miłość i sprawiedliwość.

Księga Estery to historia niezwykłej kobiety, której działania wpłynęły na losy całego narodu. Sekret jej postawy była odwaga i determinacja na przekór trudnym okolicznościom.

Opowieść ta przypomina nam, że choć nie możemy zrobić wszystkiego, możemy – a jeśli możemy, to musimy! – zrobić to, co do nas należy.

ODKRYWANIE DROGI

W naszym studium Księgi Estery skorzystajmy z prostej metody studiowania Biblii.

Analiza tekstu

Analiza tekstu odpowiada na pytanie: O czym mówi tekst? Zwracamy uwagę na słowa, frazy, imiona, miejsca, powtórzenia, porównania i kontrasty. Dopiero po tym etapie przechodzimy do interpretacji.

Studując Księgę Estery (lub jakąkolwiek inną księgę biblijną) powinniśmy rozpocząć od zapoznania się z tłem toczącej się historii. Odkrywanie kontekstu sprawia, że tekst biblijny ożywa. Cechy bohaterów, ich odwaga i determinacja, stają się lepiej widoczne na tle czasów, w których żyli.

Ważna myśl:

*Bóg umieścił cię
na tej zwariowanej
planecie
w konkretnym celu.*

Charles R. Swindoll

Korzystając z materiałów, takich jak komentarz czy encyklopedia biblijna, odpowiedz na następujące pytania:

- Kiedy spisano Księgę Estery?
- Czy wydarzenia z Księgi Estery miały miejsce przed, w trakcie czy po okresie niewoli babilońskiej?
- Kiedy po raz pierwszy wzmiankuje się Księgę Estery w innym dokumencie historycznym?
- Nad jakim królestwem panował Aswerus (Ahaszwerosz)?
- Gdzie znajdowała się Suza? (Est 1,2) [Użyj atlasu biblijnego.]

- Jakie było inne (bardziej popularne) imię króla Aswerusa (Achaszwerosza)? (Podpowiedź: zaczyna się od litery K)
- Jaką osobowością odznaczał się król Aswerus (Achaszwerosz)? [Wyszukaj informacje biograficzne na temat tej postaci historycznej w Internecie.]
- Odszukaj na mapie Izrael. Jakie regiony geograficzne go otaczały?

Interpretacja

Po etapie analizy tekstu przychodzi czas na interpretację. Jej zadaniem jest odpowiedź na pytanie: Co tekst oznacza?

Korelacja

Korelacja jest etapem, kiedy odpowiadamy na pytanie: Co mówią na ten temat inne fragmenty w Biblii?

Po zebraniu faktów, które pomagają umiejscowić tekst w odpowiednim kontekście, przychodzi czas, by dokonać korelacji.

Przejdźmy do Est 4,1-17. Przeczytaj ten fragment i odpowiedz na pytania:

- W Est 4,4 czytamy: „I przyszły służące Estery i jej eunuchowie, i opowiedzieli jej o tym. Wtedy królowa złękła się bardzo i posłała szaty, aby ubrać Mardocheusza i zdjąć wór z niego, ale on nie przyjął.” Czy kiedykolwiek ktoś próbował pocieszyć cię w chwili głębokiego żalu lub smutku? Jaki był tego efekt?
- W jaki sposób reakcja Estery różni się od postawy Jezusa w stosunku do cierpiących osób? (zob. np. Iz 53,3-5 i J 11,33-35)
- Wymień 3 przykłady z Pisma Świętego, w których ukazany jest bohater stojący samotnie wobec opozycji lub trudności. W jaki sposób udało się mu przezwyciężyć przeciwności?
- W Est 4,13-14 Mardocheusz wzywa Esterę do działania, powołując się na niewidzialne działanie Bożej ręki. Wymień inne fragmenty z Biblii, które mówią o Bożej opatrności. (zob. np. Prz 24,12 i Rz 8,26-28)

- Najślynniejsze słowa Estery brzmią: „Jeśli zginę, to zginę” (Est 4,16) Na podstawie tego, co odkryłeś na temat Aswerusa (Kserksesa), czy obawy Estery wydają ci się uzasadnione?

Zastosowanie

Zastosowanie to etap, kiedy odpowiadamy na pytanie: Co tekst mówi do mnie i do innych?

W swoim wykładzie Chuck Swindoll dzieli się dwoma spostrzeżeniami, które mogą być zastosowaniem tej historii w naszych realiach:

Dopóki nie uwierzysz, że jeden człowiek może coś zmienić, nie będziesz gotowy, by samotnie podjąć działanie.

Dopiero, gdy wyjdiesz z bezpiecznej przystani teorii i wypłyniesz na niespokojne wody rzeczywistości, będziesz wiedział, co to znaczy w pojedynkę przeciwstawić się złu.

Wynotuj sobie wszystkie wnioski ze studium fragmentu Est 4,1-17. Jakie widzisz ich zastosowanie w swoim życiu?

DO PRZEMYŚLENIA

W swoim przesłaniu Chuck Swindoll mówi o praktycznych sposobach przeciwstawiania się problemom czy zjawiskom, które dotyczą ludzi wokół nas, takim jak:

- Aborcja
- Głód
- Bezdomność
- Przemoc fizyczna
- Rasizm
- Pornografia
- Handel ludźmi
- Wierzący, którzy odeszli od Boga
- Ludzie, którzy nie słyszeli Dobrej Nowiny

W jaki sposób możesz praktycznie nieść pomoc osobom w potrzebie w twoim otoczeniu? Zapisz swoje myśli.

MODLITWA

Panie, strzeż mojego serca, by zawsze było Ci w pełni oddane. Pomóż mi konsekwentnie trwać przy Twojej prawdzie, bez względu na konsekwencje czy reakcje otoczenia. Niech moje życie będzie świadectwem Twojej miłości wszędzie tam, gdzie mnie postawisz. Amen.

- Księga Micheasza 6,8
- List do Rzymian 13,1-2
- List do Hebrajczyków 13,17

Jaki wniosek można z nich wysnuć?

Z natury łatwiej nam przychodzi przekornie zaciskać pięści w poczuciu sprzeciwu względem władzy/autorytetu, niż pochylić głowę w postawie szacunku. Chuck Swindoll tak opisuje ten mechanizm:

„Czy to nie dziwne, że tak bardzo nas korci, aby sprzeciwiać się władzy? Obrażać się na tych, którzy nas poprawiają... Buntować się przeciwko temu, że ktoś nam mówi, co mamy robić albo przestać robić... Ulubione powiedzenie w naszym kraju to: ‘Podam cię do sądu.’ Zamiast, ‘Chcę ci podziękować. Potrzebowałem takiego upomnienia.’”

Korzenie naszej buntowniczej natury sięgają zarania ludzkości. Podważanie Bożego autorytetu przez Kaina doprowadziło do zamordowania rodzonego brata. (Rdz 4,1-16)

Podobnie nieposłuszeństwo i arogancja króla Saula doprowadziła do nienawiści względem Dawida. (1 Sm 15,1-26; 16,1-13)

Przeczytaj 1 Sm 18,8-30 i zapisz, jak zachowywał się Saul względem Dawida. Zwróć uwagę na reakcję Dawida w odpowiedzi na postępowanie króla.

Wskazówka

Ważną zasadą w procesie studiowania Pisma Świętego jest dokładna analiza tekstu.

Czytając fragment z 1 Sm 18,8-30, czy zauważasz jakiegokolwiek powtarzające się motywy lub wyrażenia? Co pokazują one o motywacjach i charakterze Saula oraz Dawida?

Dawid przykładem poszanowania autorytetu

Najniebezpieczniejszym przeciwnikiem Dawida był olbrzym Goliat, a największym wrogiem... król, który w przeszłości kochał go jak syna. Dawid zwyciężył Goliata jednym strzałem z procy. Jednak konflikt z Saulem wymagał zupełnie innej strategii - odpowiedzi dobrem na zło, szacunkiem na nienawiść. Wymagało to bez wątpienia olbrzymiej wiary i cierpliwości!

Spotkanie z Saulem w jaskini było największym testem wiary i zaufania.

Przeczytaj 1 Sm 24,1-4. Jak myślisz, jakie przesłanki doprowadziły ludzi z otoczenia Dawida do wniosku, że to Bóg wydał Saula w jego ręce?

Przeczytaj, co zrobił Dawid w 1 Sm 24,4-7. Jaka myśl pojawiła się w jego sumieniu?

Przeczytaj dialog między Saulem a Dawidem tuż po wydarzeniu w jaskini (1 Sm 24,8-30).

W jaki sposób postawa szacunku (Dawid) okazała się większą siłą niż wrogość (Saul)? (zob. Księga Przysłów 16,7)

Gdyby Dawid poddał się pokusie i zabił Saula, obejmując tron Izraela, jakie konsekwencje mogłoby to pociągnąć? Jak myślisz, jak Bóg zareagowałby na brak poszanowania dla osoby, którą namaścił na władcę?

Dawid nie wbił noża w plecy Saula i dzięki temu przełamał kamienną ścianę, którą Saul zbudował wokół swojego serca.

Przeczytaj ponownie 1 Sm 24,8-15, zwracając szczególną uwagę na emocjonalne wyznanie Dawida przed Saulem. To szczere wyrażenie uczuć, wypowiedziane w atmosferze pokoju, może stanowić wzór właściwie przeprowadzonej konfrontacji.

Czy ktoś cię skrzywdził? W jaki sposób postawa Dawida może ci pomóc w relacji z osobą, która cię zraniła?

Parę uwag na temat zastosowania historii biblijnych

Historie biblijne są źródłem Bożych zasad, które warto stosować w swoim życiu. Na przykładach uczy się najlepiej. Długie listy podpunktów łatwo jest zapomnieć, ale historię spotkania Dawida z Saulem w jaskini zapamiętamy na długie lata. Może być ona wzorem konfrontowania się z tymi, którzy nas atakują. Pamiętaj jednak, jak ogromną rolę odgrywa kontekst całej historii.

Zasada szacunku wobec ludzi sprawujących władzę jest nadal aktualna. Prawdopodobnie jednak nikt z nas nie próbował odciąć skrawka płaszcza swojego szefa. Ale być może zdarzyło nam się plotkować za jego plecami lub stawiać go z złym światłem przed innymi pracownikami.

Przeanalizuj całą historię spotkania Dawida z Saulem, wynotowując z niej jak najwięcej praktycznych zasad, które możesz zastosować w swoim życiu. Zwróć na przykład uwagę, że Dawid nie skrywał się w cieniu, dusząc w sobie gorycz i urazę wobec Saula, lecz odważnie wyszedł na światło i zmierzył się ze swym wrogiem twarzą w twarz.

Jakie inne zasady dostrzegasz w tej historii?

Przenieśmy się kilka rozdziałów dalej. Końcowe sceny z życia Saula przypominają szekspirowski dramat. Saul konsultuje się z medium, które przepowiada jego śmierć. Prowadzi wojsko do bitwy, w trakcie której zostaje ranny filistyńską strzałą. Błaga swojego giermka, by skrócił jego męki. W końcu popełnia samobójstwo, rzucając się na miecz.

Dawid nie ucieszył się ze śmierci swojego wroga. Opłakiwał tragedię Saula tak samo, jak utratę swojego wiernego przyjaciela, Jonatana. Okazał szacunek Saulowi nawet po jego śmierci.

DO PRZEMYŚLENIA

Nie bądź zaskoczony, gdy ktoś cię źle traktuje. Zawistny „Saul” może pojawić się w życiu każdego z nas. Weź przykład z Dawida i pamiętaj:

- Spodziewaj się, że będziesz źle traktowany.
- Spodziewaj się, że obudzi się w tobie chęć zemsty.
- Powstrzymaj swoje naturalne instynkty, powiedz pragnieniu zemsty NIE.
- Postanów, aby wszelką odpłatę pozostawić Bogu.

Zakończ studium konfliktu między Dawidem i Saulem przeczytaniem poniższego psalmu. Zapisz słowa modlitwy, w której wyrazisz zaufanie w Boże rozwiązanie twoich konfliktów, porzucając chęć wymierzania sprawiedliwości na własną rękę.

MODLITWA

*Nie unos się gniewem z powodu złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym,
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak świeża zieleń.*

*Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność.
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca.*

*Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał
i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak światło, a słuszność twoja - jak południe.*

(Psalm 37,1-6)

Moja modlitwa:

ISTOTA SPRAWY

Jednym z najlepszych biblijnych przykładów autentycznej pokory jest Jan Chrzciciel.

Od swych narodzin w domu Zachariasza i Elżbiety aż do ostatnich dni życia spędzonych w lochach Heroda był niezachwianie wierny otrzymanemu powołaniu.

I na tym właśnie polega prawdziwa pokora – kiedy bez skupiania na sobie uwagi robimy to, do czego zostaliśmy powołani.

Wskazując na Jezusa, Jan Chrzciciel wyznał pewnego razu: „Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał” (Ewangelia Jana 3,30). Jan nie potrzebował nikomu nic udowadniać. Słuchał Boga, wypełniał Jego wolę i ufał Mu we wszystkim. Ludzkie opinie niewiele go interesowały.

Korzystając z inspiracji Słowa Bożego, uczmy się, jak pielęgnować podobną postawę.

Ważna myśl:

*Falszywa pokora
śmierdzi bardziej
niż otwarta
zarozumiałość.*

*Prawdziwa pokora to
świadomość swojej
roli w Bożym planie,
a nie chęć zaistnienia
w nim jako gwiazda
przedstawienia.*

Charles R. Swindoll

ODKRYWANIE DROGI

Przeczytaj uważnie 1 i 3 rozdział Ewangelii Jana.

Wskazówki

- Porównywanie różnych przekładów Pisma Świętego pomaga w odczytywaniu tych samych fragmentów w „świeży” sposób. Jeśli nie masz pod ręką papierowych wydań, skorzystaj z zasobów online, np. www.biblia-online.pl albo www.biblia.apologetyka.com.
- Analiza tekstu jest pierwszym krokiem w studiowaniu fragmentu biblijnego, który pomaga w późniejszej interpretacji tekstu. Zapisz wszystkie swoje spostrzeżenia z lektury 1 i 3 rozdziału Ewangelii Jana.

- Czytanie Biblii to nie ćwiczenie akademickie. Nigdy o tym nie zapominaj.
- Do odkrywania znaczenia Słowa Bożego zawsze przygotuj się poprzez modlitwę. Módl się, aby Duch Święty cię w tym prowadził.
- Zaplanuj odpowiednią ilość czasu. Pośpiech w czytaniu Bożego Słowa nie pomaga w jego właściwym zrozumieniu.

Twoja kolej przy Słowie

Posługując się fragmentem z Ewangelii Jana, rozdział 1 oraz 3, zastosuj prostą metodę studiowania Pisma Świętego (analiza tekstu, interpretacja, korelacja, zastosowanie)

Poświęć najpierw czas, by zgromadzić narzędzia (słownik biblijny, komentarz, atlas biblijny, narzędzia online), które pomogą ci zrozumieć tekst biblijny.

Módl się, by Duch Święty cię prowadził.

Rób notatki, zapisuj swoje przemyślenia.

Analiza tekstu: Co widzisz w czytanim przez siebie tekście?

Wynotuj powtarzające się motywy, polecenia, pytania czy porównania.

Czytając fragment z **Ewangelii Jana 1,6-39** odpowiedz na pytania:

- Gdzie chrzczył Jan Chrzciciel?

- Wymień inne miejsca, o których mowa w 1 rozdziale Ewangelii Jana.
- Wymień wszystkie postaci, które pojawiają się w tym fragmencie.
- Wymień pytania, które kapłani i lewici zadali Janowi.

Przeczytaj także **Ewangelię Jana 3,23-36**. Zrób notatki i odpowiedz na poniższe pytania:

- Wymień wszystkie postaci, które pojawiają się w 3 rozdziale Ewangelii Jana.
- Jakie słowa powtarzają się w tym fragmencie?
- Zwróć uwagę na język sądowy poprzez wprowadzenie słów takich jak „świadek” „zeznawać”.
- Posłuż się komentarzem, by lepiej zrozumieć ceremoniał oczyszczenia się, o którym mowa w J 3,25. Na czym on polegał?

Interpretacja: *Co ten fragment oznacza?*

Wskazówka

W Ewangelii Jana 3,28-29 Jan Chrzciel posługuje się metaforą, by odpowiedzieć grupie swych naśladowców, którzy nie mogli się pogodzić ze wzrastającą popularnością Jezusa:

„Wy sami jesteście mi świadkami, że powiedziałem: Ja nie jestem Mesjaszem, ale zostałem przed Nim posłany. Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubienca, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubienca. Ta zaś moja radość doszła do szczytu.”

W swoim komentarzu do Ewangelii Jana, Chuck Swindoll podaje kontekst kulturowy pojęcia „przyjaciel oblubienca”:

W kulturze starożytnego Bliskiego Wschodu „przyjaciel oblubienca” pełnił o wiele bardziej znaczącą rolę w trakcie ceremonii weselnej, niż współczesny starosta weselny. Pomagał panu młodemu w przygotowaniu domu na wspólne życie z przyszłą małżonką, a przede wszystkim koordynował przygotowania do ceremonii weselnej, wieńczącej okres zaślubin. Jego najważniejszym zadaniem było pilnowanie komnaty małżeńskiej w trakcie wesela, szczególnie od chwili, gdy panna młoda niepostrzeżenie opuszczała gości, by przygotować się do nocy poślubnej. Nikt oprócz przyjaciela oblubienca nie miał prawa zbliżyć się do tego pomieszczenia. Gdy słyszał głos zbliżającego się do komnaty pana młodego, jego zadanie było spełnione, a jego radość pełna.¹

Odnosząc się do tego porównania, w jaki sposób Jan Chrzciel “pilnował małżeńskiej komnaty” Jezusa?

Dlaczego Jan Chrzciel nazwał Jezusa Barankiem Bożym?

Korelacja: *Z jakimi innymi fragmentami można zestawić czytany tekst?*

Przeczytaj poniższe fragmenty. W jaki sposób odnoszą się one do przesłania zawartego w 1 i 3 rozdziale Ewangelii Jana oraz osoby Jana Chrzciciela?

- Księga Izajasza 40,3
- Księga Malachiasza 3,1
- Ewangelia Mateusza 11,11-14

Wymień inne postacie biblijne, które są dobrym przykładem pokory. (Podpowiedź: jeden dobry przykład znajduje się w Łk 1,38)

Zastosowanie: *W jaki sposób mogę odnieść to do swojego życia?*

Chuck Swindoll zaproponował trzy wnioski ze studium 1 i 3 rozdziału Jana. Są one zawarte we frazie: „Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.”

Po pierwsze, chodzi o świadome wywyższenie Chrystusa i umniejszenie siebie.

Po drugie, te dwie rzeczy muszą iść ze sobą w parze. Nie możesz mieć jednego bez drugiego. Jeśli On będzie wzrastał, ty automatycznie się umniejszysz.

Po trzecie, potrzebujemy zrozumieć swoją misję, tak jak rozumiał ją Jan. Musimy być świadomy wszystkich pokus, które mogą się pojawić i odwieść od skupienia na naszym zadaniu.

Czego nauczyłeś się z 1 i 3 rozdziału Ewangelii Jana? Zapisz swoje przemyślenia i przynajmniej jeden praktyczny wniosek, który chciałbyś w najbliższym tygodniu wprowadzić w życie.

MODLITWA

Panie, dziękujemy Ci za Twoje Słowo, które jest „lampą u naszych stóp i światłem na naszej ścieżce”. (Psalm 119,105)

Dziękujemy za przykład Jana Chrzciciela, który inspiruje nas do życia poddanego Tobie. Pomóż nam przewycięzać nasz egoizm i pokusę, by innym zazdrościć. Niech każda nasza myśl i czyn przynosi Tobie chwałę. Amen.

Przypisy

¹ Charles R. Swindoll, *Swindoll's Living Insights New Testament Commentary: John* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 80.

ISTOTA SPRAWY

Bóg powołał Ezdrasza, aby był skrybą i nauczycielem Prawa. Jednak sama świadomość powołania nie była czymś wystarczającym. Aby przygotować się do zleconego mu zadania, potrzebny był czas i ciężka praca.

Ezdrasz spędził setki godzin na studiowaniu Słowa Bożego, aby móc w odpowiedniej chwili ogłosić jego przesłanie żydowskim repatriantom.

Ten dzień nadszedł, gdy w cieniu odbudowanego muru jerozolimskiego wezwał naród wybrany do posłuszeństwa Panu. Słowa Ezdrasza świeciły blaskiem prawdy, niczym latarnia morska wskazująca kierunek w ciemności. To właśnie wtedy Ezdrasz wypełnił swoje powołanie - zrobił dokładnie to, po co się urodził.

Czy pragniesz rozpoznać i wypełnić Boże powołanie? Przestuduj Księgę Ezdrasza i zastosuj jej przesłanie w swoim życiu.

ODKRYWANIE DROGI

Historycznym tłem tej opowieści jest okres wygnania narodu żydowskiego – konsekwencja babilońskiego najazdu, w wyniku którego doszczętnie zniszczono Jerozolimę. Niewola trwała siedemdziesiąt lat. Po tym czasie zesłańcy wrócili do swojej ojczyzny, by odbudować świątynię i mury Jerozolimy.

Ważna myśl:

W życiu każdego człowieka są dwa wielkie dni - pierwszy, w którym się rodzimy, i drugi, w którym odkrywamy po co.

Charles R. Swindoll

za:

Mark Twain

Pierwsza grupa repatriantów pod dowództwem Zorobabela

Pierwszą grupą, która powróciła do ojczyzny, było 50 000 Żydów, którzy podążali za Zorobabelem. Szli podobną trasą, którą przebył Abraham 1500 lat wcześniej.

Przeczytaj w Księdze Ezdrasza 1,1-4 treść dekretu Cyrusa, króla Persji, który zainicjował ten powrót. Jaką misję Bóg wyznaczył Żydom poprzez Cyrusa?

Powracający Żydzi położyli fundament pod świątynię, lecz wrogowie zablokowali dalszą odbudowę. Działania zostały uśpione na okres szesnastu lat, aż Bóg przemówił przez proroka Aggeusza:

„Czy to jest czas stosowny dla was, by spoczywać w domach wyłożonych płytami, podczas gdy ten dom leży w gruzach? (...) Wyjdźcie w góry i sprowadźcie drewno, a budujcie ten dom, bym sobie w nim upodobał i doznał czci - mówi Pan” (Ag 1,4.8)

Świątynia została ostatecznie ukończona w roku 516 przed Chr. Towarzyszyła temu wielka uroczystość. (Ezd 5,1-6,22)

Druga grupa repatriantów pod dowództwem Ezdrasza

Ezdrasz poprosił króla Artakserksesa, by wysłał specjalną grupę Żydów, w tym kapłanów i lewitów, do Jerozolimy. Ich celem miała być reforma życia religijnego w mieście. Król zlecił, by upiększyć świątynię, przekazując liczne ozdoby, oraz poinstruował Ezdrasza, by napominał lud w zakresie przestrzegania Bożego Prawa. (Ezd 7,11-26)

Wyobraź sobie radość Ezdrasza, gdy usłyszał królewskie polecenie. Zdawał sobie sprawę, że było to Boże działanie. Jakie zdanie jest często powtarzane w Ezd 7,6.9.28 oraz 8,18?

Czy patrząc wstecz na swoje życie, rozpoznajesz nad nim - tak jak Ezdrasz - Bożą rękę? Czy dostrzegasz, jak Bóg łączył konkretne wydarzenia i ludzi, współdziałając we wszystkim tak, by uczynić się tym, kim jesteś?

Chuck Swindoll przypomina w swym wykładzie słynny aforyzm: „W życiu każdego człowieka są dwa wielkie dni - pierwszy, w którym się rodzimy i drugi, w którym odkrywamy po co.”

Czy odkryłeś, w jakim celu się narodziłeś? Zastanów się i zapisz poniżej, w jaki sposób Bóg działa w twoim życiu oraz do czego cię powołuje. Możesz podzielić się tym ze swoim mentorem lub przyjacielem.

Podążając za Bożym powołaniem, Ezdrasz i ok. 1500 Żydów (w tym wielu kapłanów) wyruszyli z Babilonu w kierunku Jerozolimy. Ich karawany pełne były drogocennych materiałów przeznaczonych na upiększenie świątyni.

Trzecia grupa repatriantów pod dowództwem Nehemiasza

Kilka lat później Bóg ponownie poruszył serce Artakserksesa. Król zlecił Nehemiaszowi, aby przewodził kolejnej grupie w misji odbudowy murów Jerozolimy (Ne 2,1-9)

Boża ręka, która usunęła ich z Jerozolimy z powodu nieposłuszeństwa, prowadziła ich teraz na powrót do ich ojczyzny. W wyniku trzech akcji repatriacyjnych dziesiątki tysięcy Żydów wróciło do Ziemi Obiecanej. Szli z pragnieniem, by służyć Bogu, ale potrzebowali kogoś, kto nauczyłby ich Bożych przykazań.

Przygotowanie do wypełnienia powołania

Bóg wybrał Ezdrasza, by był nauczycielem narodu. Jego linia genealogiczna wywodziła się wprost od Aarona, pierwszego arcykapłana. Jako kapłan, Ezdrasz mógł wchodzić do świątyni, składać ofiary i reprezentować lud przed Bogiem. Jako skryba, był „biegłym w Prawie Mojżeszowym, które nadał Pan, Bóg izraelski”. (Ezd 7,6)

Ezdrasz bowiem mocno postanowił badać i wykonywać Prawo Pańskie oraz uczyć w Izraelu ustawy i ladu. (Ezd 7,10)

Znajdujemy tu cztery czasowniki, które opisują, w jaki sposób Ezdrasz przygotowywał się do zadania powierzonymu mu przez Boga.

Opisz, jaka jest rola każdej z tych postaw/czynności w realizowaniu Bożej woli dla naszego życia.

Ezdrasz postanowił. Podjął zobowiązanie. Poświęcił swój umysł i serce. (por. Dn 1,8)

Ezdrasz badał. Został studentem Pisma. (por. Joz 1,8)

Ezdrasz wykonywał. Wprowadził w czyn prawdę, której sam się nauczył. (por. Jk 1,22)

Ezdrasz nauczał. (por. Rz 12,7)

Zgodnie z otrzymanym powołaniem Ezdrasz pilnie studiował Słowo Boże. Lampka oliwna, która oświecała jego biurko, stała się płomieniem rozpalającym jego wnętrze. Światło to z każdym dniem nabierało na sile, aż do chwili, gdy Bóg postawił go na świeczniku przed całym narodem.

Wykład Słowa

Nadszedł moment, na który Ezdrasz tak wiernie się przygotowywał. Izraelici pod przewodnictwem Nehemiasza zakończyli odbudowę murów w Jerozolimie. Lud zdawał sobie jednak sprawę, że potrzeba wzmocnić fundamenty ich duchowego życia - w oparciu o Słowo Boże. O pomoc poprosili Ezdrasza.

Cały naród zgromadził się w tym celu na placu za Bramą Wodną. Poprosili, by Ezdrasz wyłożył im treść Księgi Powtórzonego Prawa.

To wyjątkowy sugestywny obraz wykładu Pisma.

Odszukaj fragment z Ne 8,2-12 i zastanów się nad kluczowymi elementami rzetelnego wykładu Słowa Bożego. Pod każdym z poniższych nagłówków opisz, w jaki sposób realizował się ten aspekt w 8 rozdziale Księgi Nehemiasza i jaką zasadę możemy z niego wyciągnąć dla współczesnych kaznodziei, którzy pragną wyklądać treść Biblii, i słuchaczy, którzy pragną według niej żyć.

Publiczne odczytanie Pisma

Szacunek dla Pisma

Objaśnienie treści Pisma

(Zwróć uwagę, że gdy Ezdrasz odczytywał zwój Pisma, lewicy tłumaczyli jego słowa na język aramejski - dla tych, którzy nie rozumieli języka hebrajskiego.)

Odpowiedź na przesłanie Pisma

(Dlaczego lud *plakał*? Przez lata żyli w niewoli ignorancji i zabobonu. Ich życie naznaczone było niepewnością i strachem. Słuchając Ezdrasza, zdali sobie sprawę, jak wiele stracili, pozostając przed tak długi czas z dala od żywego Słowa. Nehemiasz jednak otarł ich łzy: „Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie! (...) Nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją.” [Ne 8,9-10]. Powód do radości był jasny: Lud usłyszał Słowo i „zrozumiał to, co im ogłoszono”. [Ne 8,12])

DO PRZEMYŚLENIA

Biblia jest źródłem prawdy. Jak ujął to Chuck Swindoll:

„Nie ma drugiej takiej księgi, ponieważ na jej stronach zapisane są sprawdzone zasady, które kierują naszym życiem, kształtują naszą rodzinę, prowadzą nas w biznesie, stanowią wyznacznik etyki i uczciwości. Wszystko to można w niej znaleźć, ale wymaga to od nas zaangażowania, by poznać jej treść.”

Dzięki studiowaniu Słowa Bożego poznajemy lepiej Boga i Jego powołanie dla naszego życia. Przykład Ezdrasza inspirowa, byśmy:

- Poświęcili czas, by czytać Biblię
- Uczestniczyli w grupach biblijnych
- Ufali Bogu, że poprzez Swoje Słowo osadzi nasze życie na pewnym fundamencie

Nie martw się tym, kiedy i w jaki sposób Bóg zechce się tobą posłużyć. Bądź otwarty i gotowy. Trwaj w Jego Słowie!

MODLITWA

Kochany Ojczy, dziękuję Ci, że karmisz mój umysł swoim Słowem. Daj mi pragnąć Go jeszcze bardziej. Niech Twoje Słowo prowadzi mnie każdego dnia mojego życia. Pokazuj mi, jakie jest moje powołanie, i jak mogę przygotować się do zadań, które zamierzasz mi powierzyć. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Które prawo jest ważniejsze: prawo państwowe czy prawo Boże?

Daniel jest przykładem człowieka, który wybrał wierność Bożym wartościom na przekór nieprzychylności osób ze swojego otoczenia. Rzetelność i uczciwość tego starotestamentowego bohatera świeciła jasnym światłem na tle ówczesnych obyczajów. Cena takiej postawy była niemała, ale choć ludzie sprzysięgli się przeciw Danielowi, Bóg o nim nie zapomniał.

Wierność Bogu wpędziła Daniela w kłopoty. Wierność Boga wyratowała go z paszczy lwa.

Zapoznajmy się z życiorysem tej intrygującej postaci biblijnej - młodzieńca uprowadzonego za młodu z rodzinnego domu, który w nowej ojczyźnie doszedł na szczyty władzy - by odkryć sekret uczciwego życia.

ODKRYWANIE DROGI

6 rozdział Księgi Daniela to historia pełna paradoksów. Wielki władca okazuje się być zniewolony przez prawo własnego państwa. Prawo, którego był inicjatorem, stało się jego ograniczeniem. Tymczasem, prawdziwy Król – Bóg - może działać swobodnie, przekraczając granice praw natury, ludzkich reguł i przewidywalności.

Na uwagę zasługuje także zestawienie postaci Daniela i Dariusza. Obaj są związani honorem, aby dotrzymać słowa, i obaj to czynią. Jednak, podczas gdy Dariusz cierpi z powodu bezsenności, Daniel śpi głębokim snem.

Jaki z tego wniosek?

Kiedy jesteśmy posłuszni Bogu, a nasze działania charakteryzuje wierność i uczciwość, będziemy w stanie poradzić sobie nawet w najbardziej nieprzewidywalnych okolicznościach.

Ważna myśl:

*Prawy człowiek nie ma nic do ukrycia, nie obawia się, że ktoś go „przejrzy”.
Całe jego życie jest niczym otwarta księga, zapraszająca do bliższego przestudiowania.*

Charles R. Swindoll

Wskazówki

- Porównywanie różnych przekładów Pisma Świętego pomaga w odczytywaniu tych samych fragmentów w „świeży” sposób. Jeśli nie masz pod ręką papierowych wydań, skorzystaj z zasobów online, np. www.biblia-online.pl albo www.biblia.apologetyka.com.
- Analiza tekstu jest pierwszym krokiem w studiowaniu fragmentu biblijnego, który pomaga w późniejszej interpretacji tekstu. Zapisz wszystkie swoje spostrzeżenia z lektury 6 rozdziału Księgi Daniela.
- Czytanie Biblii to nie ćwiczenie akademickie. Nigdy o tym nie zapominaj.
- Do odkrywania znaczenia Słowa Bożego zawsze przygotuj się poprzez modlitwę. Módl się, aby Duch Święty cię w tym prowadził.
- Zaplanuj odpowiednią ilość czasu. Pośpiech w czytaniu Bożego Słowa nie pomaga w jego właściwym zrozumieniu.

Twoja kolej przy Słowie

Przypomnijmy sobie 4 kroki w naszej prostej metodzie studiowania Biblii:

Analiza tekstu: Co widzisz?

Interpretacja: Co to oznacza?

Korelacja: Gdzie jeszcze o tym pisze?

Zastosowanie: W jaki sposób to zastosować?

Nie możemy zapominać o etapie zastosowania Bożej prawdy. Jest to zawsze decydujący moment w procesie studiowania Biblii.

W Piśmie Świętym nie znajdziemy ani jednej wzmianki o tym, by Daniel popełnił jakiś grzech. Przeciwnie, jego wierność Bożym nakazom - bez względu na okoliczności - jest podkreślana wielokrotnie. Jego życie jest przykładem stosowania przesłania Bożego Słowa w realiach każdego pojedynczego dnia. Daniel naprawdę żył tym, w co wierzył.

Czy kiedykolwiek ktoś ofiarował ci radę, której sam nie stosował? W takim przypadku, nawet jeśli to słuszna rada, w naturalny sposób kwestionujemy jej wartość. Dlatego tak ważne jest, byśmy praktykowali to, w co wierzymy i co głosimy.

Przeczytaj Księgę Powtórzonego Prawa 11,1. Czego uczymy się z tego fragmentu na temat stosowania poleceń Słowa Bożego?

Przeczytaj List Jakuba 1,22. Co ten werset mówi o zastosowaniu tego, co czytamy?

W jaki sposób Daniel jest przykładem osoby, której wiara przejawia się w działaniu (Księga Daniela 6,1-27)?

Zastosuj prawdę do swojego życia

Po przeczytaniu 6 rozdziału Księgi Daniela, postarajmy się zastosować wnioski z tego fragmentu do naszego życia.

Opisz dwa przykłady trudnych sytuacji, w których wykazałeś się uczciwością i wiernością Bogu. Jak myślisz, dlaczego akurat te zapisały się w twojej pamięci?

Przeczytaj poniższe wersety i sparafrazuj własnymi słowami:

Księga Przysłów 10,9

Księga Przysłów 20,7

Księga Przysłów 22,1

Czy w twojej pracy zdarzyło ci się:

- Wykorzystać materiały biurowe do prywatnego użytku
- Załatwiać prywatne sprawy w czasie pracy
- Zgłaszać, że jesteś chory, choć czułeś się dobrze
- Wykorzystać swój czas w pracy na przeglądaniu stron w Internecie
- Prosić o zwrot kosztów na potrzeby, które sam wymyśliłeś

Być może jesteś świadomy braku rzetelności w tym, jak wykonujesz swoje zawodowe obowiązki. Niech przykład życia Daniela stanowi dla ciebie inspirację do budowania wierności i uczciwości w tej sferze życia:

„Daniel zaś przewyższał zwierzchników i satrapów, posiadał bowiem niezwykłego ducha. Król zamierzał ustanowić go nad całym królestwem. Wobec tego zwierzchnicy i satrapowie usiłowali znaleźć podstawę do oskarżenia Daniela w sprawach królestwa. Nie mogli jednak znaleźć podstawy ani żadnego wykroczenia, bo był on wierny i nie można było w nim znaleźć żadnego zaniedbania ani błędu.” (Dn 6,4-5)

Zapisz słowa modlitwy, w której poprosisz Boga o pomoc w kształtowaniu właściwej postawy w miejscu pracy:

Modlitwa mocnym spoiwem

Daniel został w bardzo młodym wieku wyrwany ze swojej ojczyzny. Oddzielony od rodziny, domu, języka, obyczajów, był zmuszony służyć obcemu królowi. Każda z tych rzeczy mogła być dla niego powodem do zwątpienia i kompromisu. Postanowił jednak zaufać i poddać się Bożemu prowadzeniu. Modlitwa była mocnym spoiwem wiążącym go z Panem. Dzięki temu przetrwał wiele trudnych doświadczeń.

Przeczytaj Mt 5,43-45; 6,5-6. W jaki sposób Daniel uosabia zasady zawarte w tych fragmentach?

Przeczytaj Łk 5,16. Jaki nawyk i postawa cechowała osobę opisaną w tym wersecie?

Czy modlitwa jest mocnym spoiwem pomiędzy tobą a Bogiem? W jaki sposób organizujesz swój czas modlitwy?

Czy zauważasz powiązania pomiędzy prawością charakteru a życiem modlitewnym danego człowieka? Wyjaśnij.

ZASTOSOWANIE

W swoim wykładzie Chuck Swindoll mówi, że „Bóg jest mistrzem sytuacji ‘bez wyjścia’. Być może stawiasz właśnie czoła takiemu wyzwaniu. Wiedz, że nie jest ono trudniejsze od tego, z którym mierzył się Daniel. I pamiętaj, że Bóg nie przygląda się biernie twoim zmaganiom. On chce ci pomóc i chce wykorzystać to doświadczenie, by cię zmienić!”

Oto kilka zastosowań, które Chuck omówił w swym wykładzie na podstawie fragmentu z Księgi Daniela 6,1-27. Gdy w swoim życiu wybierasz uczciwość i wierność, otrzymujesz:

- Przemianę charakteru na podobieństwo samego Boga
- Komfort życia z czystym sumieniem
- Pogłębienie osobistej relacji z Bogiem
- Dziedzictwo wiary i wartości, które przekażesz następnym pokoleniom
- Nagrodę za ukończenie biegu, o której pisał Apostoł Paweł

Wymień praktyczne kroki, które zamierzasz podjąć po zakończeniu tego studium:

MODLITWA

Ojcze, dziękuję ci za przywilej modlitwy, za możliwość rozmowy z Tobą. Pomóż mi proszę umacniać komunikację między nami. Pragnę Cię szukać, słuchać i wypełniać Twoją wolę. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Zajrzyj do zakamarków swojego serca. Czy nie trzymasz tam przypadkiem podręcznej listy krzywd i uraz?

Większość z nas skrzętnie przechowuje taką listę. Gdy ktoś nas skrzywdzi, szybko dopisujemy na niej kolejną pozycję. Jak zbierze się wystarczająca ilość adnotacji, pora na działanie, czyli... odwet.

Wiemy przecież doskonale, co to znaczy paść ofiarą nieuczciwego, niezasłużonego traktowania. Zostaliśmy okłamani, oszukani lub znieważeni przez ludzi, którym ufaliśmy. Często krzywdy te są tak głębokie, że nasza lista uraz pełna jest bolesnych zapisów. Pragnienie zemsty zatruwa naszą duszę.

Czy może być inaczej?

Prześledźmy biografię pewnego mężczyzny, który doznał krzywdy ze strony najbliższych mu osób. Jego historia uczy nas, że – z Bożą pomocą – można wyjść z ciemności żalu i goryczy ku światłu łaski i przebaczenia.

ODKRYWANIE DROGI

Katalog krzywd popełnionych wobec Józefa mógłby wypełnić obszerną książkę w bibliotece! Przestudujmy Pismo Święte, by odkryć, co dokładnie się stało i jaka była jego reakcja.

Ważna myśl:

Uczucie żalu czy urazy nie znajdzie ujścia w akcie zemsty. Jedynym sposobem na uwolnienie się spod jego brzemienia jest udzielenie łaski.

Charles R. Swindoll

Józef i pasmo przeciwności

Przeczytaj poniższe fragmenty, by poznać szczegóły historii Józefa. Zauważ, na jak wiele sposobów był on represjonowany.

- Księga Rodzaju 37,3-4: Bracia Józefa nienawidzili go z powodu szczególnego traktowania, jakim darzył go ich ojciec
- Księga Rodzaju 37,5-11: Chwalenie się proroczymi snami dolewało oliwy do ognia
- Księga Rodzaju 37,12-24: Jego bracia planowali go zabić
- Księga Rodzaju 37,25-36: Bracia sprzedali go handlarzom niewolników, który zabrali go do Egiptu. Ojcu powiedzieli, że umarł.
- Księga Rodzaju 39,1-20: Żona Potifara oskarżyła go o gwałt, na skutek czego Józef został wtrącony do więzienia.
- Księga Rodzaju 40,23: Uwolniony współwięzień zapomniał o przysiędze, którą złożył Józefowi.

W ciągu kilku lat Józef przeszedł odyseję od statusu ukochanego syna do pozycji zapomnianego więźnia w obcym kraju. Kto mógł mu pomóc w tak trudnych okolicznościach? Ojciec był przekonany o jego śmierci, bracia nie dbali o jego los.

Swą nadzieję Józef złożył w Bogu.

Wskazówka

Kluczową techniką w procesie studiowania Biblii jest odtwarzanie w umyśle okoliczności opisywanych wydarzeń i towarzyszących im emocji.

Wyobraź sobie ciemny loch, do którego Józef został niesprawiedliwie wtrącony, i posłuchaj jak opowiada swą historię:

„Bo przemocą zostałem uprowadzony z kraju Hebrajczyków, a i tu również nie popełniłem nic takiego, za co należałoby mnie wtrącić do tego lochu.” (Rdz 40,15)

Przez trzynaście lat Józef był gnębiony, cierpiał fizyczne i psychiczne prześladowania. Czy potrafisz wyobrazić sobie jego emocje?

Pomyśl teraz o osobie, która odczuwa żal z powodu niezasłużonych cierpień. Jakie słowa może wypowiadać na temat sprawców i samego Boga?

Być może postrzegasz historię Józefa przez pryzmat własnych bolesnych doświadczeń. Podobnie jak on, nie zrobiłeś nic, by zasłużyć na to, co ci się przytrafiło. Jakie emocje ci towarzyszą? Jakie masz myśli na temat tych, którzy cię zawiedli, oraz na temat Boga?

Bóg pragnie wziąć w swoje ramiona wszystkich, którzy doświadczyli krzywdy i odrzucenia. Przeczytaj Iz 61,1-3. Wyobraź sobie, jak Bóg przemawia właśnie do ciebie poprzez te słowa. Czy dostrzegasz w nich pociechę? Zapisz poniżej wyrażenia, które o niej mówią.

Na każdym etapie jego życia, Bóg otaczał Józefa swoją obecnością i opieką. W domu Potifara obdarzył go przychylnością, dzięki czemu pełnił odpowiedzialne stanowisko. (Rdz 39,2-6)

W więzieniu Bóg sprawił, że naczelnik był życzliwie nastawiony względem Józefa. (Rdz 39,21)

Chuck Swindoll poświęcił temu uwagę w swoim wykładzie:

„Józef posiadał głęboką relację z Bogiem, przez co żadne z trudnych wydarzeń nie wypaczyło właściwej perspektywy postrzegania tego, co się działo wokół. Więź Józefa z Bogiem była silniejsza od krzywd, których doświadczał. Jego zaufanie względem Bożego planu było szersze i głębsze niż jakakolwiek przykrość, której doświadczył ze strony innych ludzi.”

Zasada #1

Studując historie biblijnych bohaterów, takich jak Józef, zaczynamy odkrywać, że dana postać staje się nam bliska. Jej doświadczenia przemawiają do nas z niezwykłą siłą.

Obserwując Józefa w więziennej celi, widzimy wyraźnie jego bliską relację z Bogiem. Czy na podstawie sytuacji, w których się znalazł, potrafisz wypisać konkretne zasady, które mogą być zastosowane w twoim życiu?

Józef i próba wiary

Po dwóch długich latach, były współwięzień przypomniał sobie o darowanej Józefowi obietnicy. Wezwano go z lochu, by wyłożył sen faraona. Faraon był pod takim wrażeniem zdolności Józefa, że uczynił go swym zastępcą nad całym Egipcem.

Józef przeszedł trudną drogę z głębokiego dołu na sam szczyt. Zaczął wieść życie w luksusie. Założył rodzinę, urodzili mu się dwaj synowie.

Czy wiesz, co oznaczają ich imiona? (Rdz 41,50-52)

Kilka lat później, jego bracia, doświadczeni ciężkim głodem, przybyli do Egiptu po ziarno, które Józef mądrze zachował na czas suszy. Gdy bracia weszli do jego ozdobnej komnaty, „pokłonili się przed nim twarzą do ziemi.” (Rdz 42,6) Proroczy sen Józefa stał się rzeczywistością. U jego stóp leżeli bracia, błagając o pomoc, tak jak niegdyś on błagał ich o litość. (Rdz 42,21)

Wymarzona okazja, by dokonać zemsty.

Jak postąpił Józef? Czy odpłacił braciom w taki sam sposób, w jaki został niegdyś potraktowany? Czy skorzystał z okazji?

Zasada #2

Być może ty również zmagasz się z bólem wywołanym krzywdą z przeszłości. Przeczytaj Rdz, rozdziały 42-45, by prześledzić, w jaki sposób Józef postąpił w tych okolicznościach.

Czego uczy nas jego postawa? W jaki sposób możesz ją przekazać innym?

Józef i postawa przebaczenia

Przeczytaj Rdz 45,1-15; 47,1-12. Wypisz słowa, które pokazują, że Józef koncentrował się na Bożym planie, a nie swoich emocjach czy okolicznościach. Zwróć uwagę, w jaki sposób udzielił łaski tym, którzy go tak boleśnie zranili.

Kilka lat później, już po śmierci Jakuba, bracia Józefa zaczęli się obawiać, że Józef zdecyduje się wreszcie na nich zemścić. Ten jednak uspokoił ich, ukazując po raz kolejny Bożą łaskę, która stanowiła fundament jego życia. Przemówił do nich słowami:

„Nie bójcie się. Czyż ja jestem na miejscu Boga? Wy niegdyś knuliście zło przeciwko mnie, Bóg jednak zamierzył to jako dobro, żeby sprawić to, co jest dzisiaj, że przeżył wielki naród. Teraz więc nie bójcie się: będę żywił was i dzieci wasze». I tak ich pocieszał, przemawiając do nich serdecznie.” (Rdz 50,19-21)

Zasada #3

Możesz zawsze patrzeć na życie przez pryzmat Bożego planu, pomimo ogromu cierpień, które stały się twoim udziałem. Nie chodzi o ignorowanie czy usprawiedliwianie zła, ale o skupienie się na Bogu, Jego łasce i mocy odkupienia.

Zapisz poniżej podsumowującą zasadę, która mówi o tym, jaka powinna być nasza postawa wobec tych, którzy nas skrzywdzili.

ZASTOSOWANIE

Twoja książeczka krzywd i uraz może zawierać wiele bolesnych wpisów. Być może zostałeś zraniony przez brata, żonę, partnera biznesowego, pracodawcę. Pamiętaj jednak, że chwilowa satysfakcja płynąca z zemsty nigdy nie przyczyni się do trwałego uzdrowienia emocjonalnego. To przebaczenie otwiera drzwi Duchowi Świętemu, by mógł uleczyć twoje serce.

Poproś Boga w modlitwie, by pokazał ci osoby, którym potrzebujesz wybaczyć.

Poniższe wskazówki pomogą ci w procesie przebaczenia i rezygnacji z prawa zemsty:

- Kiedy ktoś boi się zemsty z twojej strony, zapewnij go o jej zaniechaniu.
- Kiedy masz okazję, by „odpłacić złem za zło”, zrezygnuj z roli sędziego i nie wyświadczać przykrości osobie, która cię skrzywdziła.
- Kiedy przypominają ci się krzywdy, których doświadczyłeś w przeszłości, patrz na Boga, który potrafi z każdej najgorszej sytuacji wyprowadzić dobro.

MODLITWA

Ojcze, nie pozwól, bym trwał w goryczy i nieprzebaczeniu. Pokazuj mi te osoby, którym potrzebuję ofiarować przebaczenie. Oczyść moje serce z wszystkiego, co mnie zniewala i oddala od Ciebie. Dodaj mi siłę, bym nie poddawał się pokusie zemsty i oddawania złem za zło. Dziękuję Ci, że uzdalniasz mnie, bym przekazywał innym Twoją łaskę i miłość. Amen.

ISTOTA SPRAWY

List do Hebrajczyków zawiera trzy polecenia odnoszące się do wszystkich wierzących wszystkich wieków:

„Troszczmy się o siebie wzajemnie... Zachęcajmy się do miłości i do dobrych uczynków... Nie opuszczajmy wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem...” (Hbr 10,24-25)

Jeżeli szukasz w Piśmie Świętym wskazówek, jak powinny wyglądać relacje we wspólnocie wierzących, nie możesz przegapić powyższych wersetów.

Kluczowe słowo w tym fragmencie to ZACHĘTA. Udzielić komuś zachęty: bezcenne! Rozmowa... Drobnym gest... SMS... Tak niewiele potrzeba, by wpłynąć budująco na życie drugiej osoby.

Poznajmy dzisiaj bohatera Nowego Testamentu o imieniu Józef. Mężczyzna ten dał się poznać swemu otoczeniu jako niezwykle troskliwa osoba. Nic dziwnego, że bardziej niż ze swoim imieniem kojarzony jest ze swoim pseudonimem:

Barnaba: Syn Zachęty.

Twoja kolej przy Słowie

Chuck Swindoll w przygotowywaniu każdego wykładu korzysta z tej samej, czteroczęściowej metody studiowania Pisma Świętego:

Analiza tekstu – Co widzę?

Interpretacja – Co to oznacza?

Korelacja – Z czym mogę to zestawić?

Zastosowanie – W jaki sposób mogę zastosować to w życiu?

Ważna myśl:

Bez względu na wszystkie twoje osiągnięcia i sukcesy, zawsze pamiętaj, by doceniać i zachęcać ludzi wokół siebie.

Charles R. Swindoll

Wskazówka

Długopis i notatnik mogą zrewolucjonizować twój proces studiowania Biblii. Na marginesie Pisma Świętego nie ma często wystarczająco miejsca, by zanotować wszystkie cenne spostrzeżenia bądź pytania, na które warto znaleźć odpowiedź. Sporządzanie notatek na podstawie czytanego tekstu jest warte wysiłku, gdyż:

- Pomaga utrwalić w pamięci fragment, który studiujesz
- Możesz zawsze wrócić do zapisanych wniosków i pytań
- Możesz rysować, tworzyć tabelki, wykresy itp., utrwalając swoje przemyślenia

Zachęta na co dzień

Codziennosc daje wiele możliwości zastosowania zasad z Dz 4,32-37. Możemy zachęcać innych w miejscu pracy, szkole czy życiu rodzinnym. Nigdy nie jesteśmy zbyt starzy, biedni czy bogaci, aby to robić!

Jak mówi Chuck Swindoll: „Nie jesteśmy w stanie zmusić ludzi we wspólnocie, by byli radośni i szczęśliwi. Owiec nie bije się po głowie. Owce się prowadzi i zachęca.”

Jak dla przykładu zastosować tą zasadę w stosunku do konkretnej grupy, jaką są dzieci?

Zachęta w rodzinie

Na początku swojego rozważania Chuck Swindoll podkreśla, że zachęcanie nie jest opcją, lecz poleceniem. Poniżej kilka wskazówek dotyczących tego, w jaki sposób uczyć dzieci stawania się „ludźmi zachęty”:

- Zaproponuj dzieciom stworzenie domowego funduszu, który przeznaczą na pomoc określonej osobie/grupie ludzi. Możecie w tym celu wspólnie stworzyć pudełko, do którego każdy z domowników będzie wrzucał dowolne kwoty. Co 6 miesięcy używajcie tych środków na rzecz potrzebujących. (zob. Dz 4,34)
- Ucz je, by były wrażliwe na inne dzieci, które np. siedzą samotnie na przerwie w szkole, są smutne itp. Niech dzieci wiedzą, że mogą zaprosić inne do wspólnego posiłku czy zabawy. (zob. Dz 9,26-27)

- Pokazuj dzieciom, jak bez zazdrości cieszyć się z sukcesów innych. Doceniaj je często i ucz doceniać osiągnięcia ich rodzeństwa. (zob. Dz 11,23)
- Buduj w nich postawę nakierowaną na innych poprzez aktywne działanie, np. poprzez wolontariat. (zob. Dz 15,12)

Wypisz wszystkie praktyczne pomysły odnośnie wychowywania dzieci w atmosferze zachęty, które zaczerpnąłeś z powyższych fragmentów:

Pomyśl o osobie lub grupie osób, z którą mógłbyś się podzielić przesłaniem płynącym ze studium o Barnabie. Zapisz swoje pomysły poniżej:

Wyszukaj wszystkie fragmenty w Dziejach Apostolskich, w których występuje imię „Barnaba”. Zwróć uwagę na postaci i okoliczności (komu i w jakich okolicznościach Barnaba pomógł) opisane w danych fragmentach.

Pora na interpretację tego, co zaobserwowałeś. (przypominamy: interpretacja odpowiada na pytanie „Co dany tekst oznacza?”) Czego dowiadujemy się o Barnabie na podstawie przeczytanych fragmentów Pisma Świętego?

Czy przychodzą ci na myśl jakieś współczesne postaci czy historie, które pomogłyby innym osobom zrozumieć, czym jest dar zachęty - w przełożeniu na ich własne życie?

Jakie inne fragmenty Pisma Świętego mówią na temat zachęty? Poszukaj fragmentów odnoszących się do przebaczenia, darowania długów, wielkoduszności, dawaniu innym drugiej szansy itp. (Zauważ, że Chuck w swoich rozważaniach biblijnych często zestawia dany fragment Pisma Świętego z innymi. Służy to głębszemu zrozumieniu czytanego i interpretowanego tekstu. Na tym właśnie polega etap korelacji.)

Na koniec zapisz, w jaki sposób chcesz zastosować zasady, które odkryłeś w studiowanych tekstach prawd biblijnych. W jaki sposób mógłbyś je sformułować, by pomóc lepiej zrozumieć je tym, którym je przekażesz?

Zachęta według Chucka

Zachęcanie nie wymaga od nas wielkich zasobów czasu czy pieniędzy. Nie potrzebujemy do tego rozległych posiadłości czy ponadprzeciętnej inteligencji. Nie musimy czekać, aż osiągniemy jakiś konkretny wiek czy poziom dojrzałości. To, czego potrzebujemy, to gotowość, by postawić się „w czyjejs skórze”, wyobrazić sobie, jak dana osoba może się czuć i czego potrzebuje, i praktycznie pomóc.

Rodzaje zachęty (na podstawie przykładu Barnaby), której możemy udzielać:

- Wsparcie finansowe – Jeżeli pomoc materialna konkretnej osobie jest w twoim zasięgu możliwości, pomóż!
- Wsparcie w określonej grupie społecznej, udzielenie referencji – Jest ktoś, za kim możesz się wstawić? Masz możliwość oczyścić kogoś z bezpodstawnie negatywnej opinii? Zrób to!
- Bezinteresowne oddanie pola do działania – Daj innym szansę, by włączyć się w działania, które zainicjowałeś. Pozwól innym zająć twoje miejsce, kiedy przyjdzie na to odpowiednia pora.
- Zachęta „drugiej szansy” – Czy znasz kogoś, kto upadł lub zawiódł innych, a teraz szczerze pragnie to naprawić? Pomóż takiej osobie stanąć na nogi.

Stwórz teraz swój plan działania na najbliższy miesiąc. W jaki sposób chciałbyś wesprzeć innych słowem, czynem lub finansowo?

MODLITWA

Ojcze, pomóż nam wypełniać Twoją wolę z nieskazitelnym charakterem i niezachwianym oddaniem się temu, do czego nas wezwalesz. Niech nasze życie będzie dla innych inspiracją do podążania za Tobą i świadectwem Twojej bezinteresownej miłości. Uczyń nas ludźmi zachęty. Amen.

